

T E D N I K

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA

Leto XXV. št. 28

Ptuj, 27. julija 1972

Cena 0,70 din

PRIPRAVE NA KONGRES SLOVENSkih SINDIKATOV

V času med 28. junijem in 13. julijem 1972 so se v ptujski občini zvrstile seje in posvetovanja v vseh šestih odborih sindikatov posameznih dejavnosti skupno s predsedniki osnovnih organizacij sindikatov. Predvsem so razpravljali o vsebinskih in kadrovskih pripravah na osmi kongres slovenskih sindikatov, kar so povezali s pripravami na I. konferenco Zveze sindikatov občine Ptuj.

Dogovorili so se, da bodo do 15. septembra letos v vseh osnovnih organizacijah sindikatov razširjene seje izvršnih odborov skupno s samoupravnimi organi, organizacijami ZKS in ZMS, ki delujejo v delovnih organizacijah. Na njih bodo podrobneje razpravljali o samoupravnih odnosih in o uveljavljanju ustavnih dopolnil. Te analize v delovnih organizacijah sedaj pripravljajo, kar bo služilo prvi konferenci ptujskih sindikatov, ki bo na osnovi ocene in ugotovitev sprejela tudi konkreten program nalog sindikatov. Povezano s tem bodo razpravljali tudi o gradivu za osmi kongres Zveze sindikatov Slovenije, o predlogu kandidatov za kongres in o

kandidatni listi za novi republiški svet ZSS.

V sindikatih vseh šestih dejavnosti so konkretno obravnavali, kdo iz njihovih vrst je lahko izbran za delegata na kongresu. Delno upoštevaajoč strukturo, predvsem pa širšo družbeno-politično aktivnost in razgledanost so evidentirali kot možne kandidate za kongres naslednje sindikalne delavce:

– sindikat industrije in rudarstva: Franc Klemenčič iz TGA „Boris Kidrič“ Kidričevo in Lizika Kunstek iz „Delte“ Ptuj, izvolili bodo dva;

– sindikat kmetijstva in živilske industrije: Francka Petrovič iz „Petovci“ in Jožica Širovnik-Crešnik iz pekarnice „Vinko Reš“, izvolili bodo enega delegata;

– sindikat gradbenih delavcev: Rudolf SerdinsEK iz Opekarne Žabjak, izvolili bodo enega delegata;

– sindikat prometa in zvez: Ignac Golc iz cestnega podjetja – sekcija Ptuj in Martin Hentak iz JZ–PPV Ptuj, izvolili bodo enega delegata;

– sindikat storitvenih dejavnosti: Lojzka Gabrovec iz podjetja „Sigma“ in Jože Vaupotič iz PE „Panonija“ Ptuj, izvolili bodo dva delegata;

– sindikat družbenih dejavnosti: Franc Fideršek, komite občinske konference ZKS Ptuj, izvolili bodo enega delegata.

Ti predlogi bodo dani v javno razpravo članstvu v osnovnih organizacijah posameznih sindikatov. Posebej so poudarili, da ni pomembno iz katere delovne organizacije bo delegat, temveč je pomembno predvsem to, da bo delegat aktivno sodeloval v razpravah s članstvom o

kongresnem gradivu v osnovnih organizacijah sindikata in na prvi konferenci ptujskih sindikatov, zbrali pripombe, stališča in predloge članov in jih prenesli na kongres. To pomeni, da biti izvoljen za delegata ni le častna, temveč predvsem delovna funkcija.

Posebno živahne in kritične razprave na vseh šestih sindikatih so bile o predlogih kandidatov za novi republiški svet ZSS. Predvsem so ostro kritizirali predlog razdelitve članov po posameznih območjih, ki temelji le na številu članov sindikata. Odločno so zahtevali, da mora v novem republiškem svetu ZSS imeti vsaka občina vsaj enega člana. V naši praksi moramo začeti uveljavljati načeli delavske solidarnosti in načelo paritete tudi na relaciji: republika–občine, prav sindikati bi morali biti pri tem za vzgled. Člani sindikatov, zlasti v občinah na manj razvitih območjih se srečujejo z mnogimi problemi, na katere gledajo člani iz razvitejših občin drugače.

Na teh posvetovanjih so tudi enotno podprli dogovor tajnikov občinskih svetov ZSS z območja sveta podravske občine, ki je bil 5. julija 1972 v Ptuj, kjer so se sporazumeli, da ZSS občine Maribor odstopi dve mesti v republiškem svetu ZSS v korist občin Lenart in Ormož, tako, da bodo lahko sindikati teh dveh občin imeli tudi svoja predstavnika v RS ZSS. Zahtevali so, da se naj tako napravi tudi na drugih območjih Slovenije.

Ptujski sindikati so konkretno predlagali za člana republiškega sveta ZSS Jožeta Škerlovnika iz Kmetijskega kombinata Ptuj, ki je bil že doslej član republiškega sveta; sindikat industrije in rudarstva pa je predlagal še Franca Laha iz TGA „Boris Kidrič“ Kidričevo. Izvoljen bo le eden od obeh predlaganih. Poleg tega je bil v Ptuj evidentiran za republiški svet ZSS še Julij Planinc, dosedanji član predsedstva RS ZSS in predsednik komisije za splošni ljudski odpor pri RS ZS Slovenije. F. Fideršek

VREME

do nedelje, 6. avgusta 1972.

Zadnji krajec bo v sredo, 3. avgusta ob 9. uri.

Napoved: od 31. julija do 2. avgusta bo deževno. Za tem bo vroče do 30 stop. C.

Alojz Cestnik

V MLAKO SPREMENJENA CESTA V MEZGOVCIH

Potok Draga, ki je razširil svojo strugo po Mezgovcih, je na srečo odtekel, a tu in tam so še vedno ostale blatne mlake, ki poleg žalostnega pogleda na porušene domove, spominjajo vaščane na tragično resnico. Mlak so veslele edino mlade račke, katere brezskrbno plavajo v onesnaženi vodi, ki noče odteči s ceste.

Tekst in foto: S. S.

Minulo soboto – 22. julija – so gasilci področja ormoške občine praznovali dan vstaje in svoj prvi dan gasilcev občine Ormož. Več o tem poročamo na strani 7.

V DANAŠNJI ŠTEVILKI!

KAKO BO DO LETA 2000?	Stran 2
MEZGOVCI – ŽRTEV VODNE STIHIJE	Stran 3
VIKTOR PISLAK – KMET IN POLITIK	Stran 5
PREMIKI ZEMLJE	Stran 7
PRAPOR VETERANOM BORBE	Stran 9
PRED VI. DIRKO V KARTINGU	Stran 9
PESEM POLETJA V KUNGOTI	Stran 10
TRIJE MRTVI V AVTOMOBILU	Stran 16

Kako bi naj bilo leta 2000?

V Tedniku smo že poročali o seji sveta podravskih občin, na kateri so razpravljali o regionalnem prostorskem planu SR Slovenije, ki je istočasno dolgoročni program razvoja naše republike in vseh področjih gospodarstva. Seje sta se poleg številnih predstavnikov podravskih občin (SO Maribor, Lenart, Ormož, Slovenska Bistrica in Ptuj) udeležila tudi direktor republiškega zavoda za prostorsko planiranje, inž. Milan Naprudnik in direktor Mariborskega ekonomskega centra, Zdravko Praznik. Glede na to, da je sedanjí material o prostorski ureditvi Slovenije le osnutek v javne razprave, ki bodo v letošnji jeseni, se je na seji razvila živahna razprava, ki je dala nekaj zelo dobrih misli k sedanjemu gradivu. Uvod v razpravo, iz katere povzemamo le nekaj osnovnih misli, je podal inž. Milan Naprudnik:

Vse do letošnjega leta se je republiški zavod za prostorsko planiranje ukvarjal le z zbiranjem podatkov in proučevanjem možnosti za čim smotrnejšo izkoriščanje Slovenskega prostora, tako v gospodarskem kakor tudi družbeno-ekonomskem smislu. Analiza vseh podatkov in možnosti je bila članom sveta podravskih občin podana že v lanskem letu in šele letos je bilo mogoče napraviti prve planske dokumente, katerih prvi je gospodarjenje s prostorom. Omenili smo že, da bo osnutek dokumenta izkristaliziral šele javna razprava.

Nadalje je inž. Milan Naprudnik poudaril pomen severovzhodne Slovenije in povedal, da se je prav to območje zelo intenzivno vključilo v sestavljanje tega plana, in da so bile vse dosedanje pripombe iz tega območja zelo konstruktivne. Zelo napačen je bil dosedanji način sestavljanja kratkoročnega in srednjeročnega razvoja Slovenije, ki je bil izrazito centralistični. Zato pa moramo prav sedaj, ko sestavljamo dolgoročni razvojni program republike, težiti k policentričnemu sistemu, v katerem bodo vsa planiranja enotna za celotno republiko. Kot zanimivost dosedanjega osnutka regionalnega prostorskega plana je inž. Milan Naprudnik med drugim omenil, da naj bi leta 2.000 imeli 90 % vsega slovenskega prebivalstva največ pol ure vožnje do svojega delovnega mesta(?). Po dosedanjem osnutku plana bi naj bilo leta 2.000 v Sloveniji 1 milijon delovnih mest, na področju severovzhodne Slovenije pa kar 77.000. Tudi število prebivalstva se bo povečalo na 2.150.000. V naši regiji za 33 %.

Milivoj Raič, podpredsednik mariborske občinske skupščine, ki je vodil sejo namesto predsednika sveta podravskih občin Stojana Požarja, je podprl stališče in delo republiškega zavoda za prostorsko planiranje in poudaril, da prav sedaj rešujemo zelo važno vprašanje, od katerega bo odvisen ves nadaljnji razvoj naše republike, zlasti pa se severovzhodne Slovenije. Zavzel se je tudi za enotno prostorsko planiranje, ki pa ne sme iti mimo interesov ostalih regij. Omenil pa je tudi, da je treba pri tem natančno upoštevati policentrični sistem urbane razvoja Slovenije.

Mnogo koristnih predlogov je prispeval tudi direktor Mariborskega ekonomskega centra, Zdravko Praznik. Dejal je, da prihajamo čisto v

konflikt z interesi posameznih gospodarskih vej, kakor tudi celotnih regij. Prav občutljivost tega dela nalaga republiškem zavodu za prostorsko planiranje veliko odgovornost in mu tudi otežkoča delo. Zavod je sicer ugotovil, da prihaja na nekaterih mestih do koncentracije in prenasičenosti gospodarskih faktorjev, medtem ko občutimo na drugih mestih pomanjkanje. Zato moramo gledati prostor tudi iz ekonomsko-političnega stališča in ne samo iz fizičnega. Po mnenju Zdravka Praznika so v dosedanjem osnutku prostorskega plana preveč poudarjeni nekateri gospodarski dejavniki, ki so že po svojem obsegu proizvodnje in svoji pomembnosti zelo močni. Na drugi strani pa so zapostavljene tiste gospodarske dejavnosti, ki jih bo, upoštevajoč hiter razvoj Slovenije, nujno potrebno postaviti v ospredje. Osnutek programa tudi predvideva, da bi naj bilo leta 2.000 aktivirano vso slovensko področje. Sedaj je skoraj tri petine neaktivnega. Prav zaradi dosedanje centralistične družbeno-ekonomske politike, je prišlo do takega stanja in vprašanje je, če bomo uspeli aktivirati ves slovenski prostor.

V prostorskem planu mora priti do izraza tudi pomembnost prometnih zvez, zlasti še tistih, ki smo jih do sedaj opustili ali pa smo dovolili, da so odšle mimo naših glavnih središč in od katerih bi lahko imeli precejšnje koristi. Kakor je za obmorsko regijo velikega pomena pristanišče, tako je za obdravsko regijo velikega pomena dobra, ekonomsko utemeljena cesta. Prav tako ne smemo zanemarjati vpliva sosedov, tako zamejskih, kakor tudi Hrvatov, katerih ekonomske zmogljivosti moramo dobro poznati. Meje proti le-tim nikakor ne smemo zanemarjati, nasprotno, do potankosti moramo spoznati njihove vplive (pozitivne in negativne) na naš razvojni proces, jim postaviti protitež in izkoristiti vsako možnost ekonomsko utemeljene sodelovanja. Bolje je, da imamo močne sosedje, kakor pa zaprte meje (Avstrija, Italija).

Pri vsem dolgoročnem načrtovanju razvoja republike, zlasti pa še severovzhodne Slovenije, moramo postaviti na prvo mesto delovno silo, ki je do sedaj ostajala nekje v ozadju. V nasprotnem primeru nam bo le-ta odšla v druge razvitejše regije, oz. bo postala za našo regijo nezanimiva.

„Zelo velik pomen bo imela v bodočem razvoju tudi zdrava pitna voda in o vodi, ki jo bomo uporabljali za energetske vire. Zato moramo s poudarkom razvijati tiste regije, ki so bogate z vodo in izkoristiti njihovo naravno vodno bogastvo do skrajnosti,“ je ob koncu svojega izvajanja poudaril Zdravko Praznik.

Inž. Strniša je v razpravi govoril o energetskih virih, o onesnaženju voda in o neorganiziranosti sedanjih programov dolgoročnega razvoja republike. Dejal je, da sedanjí osnutek razvoja daje velik pomen razvoju nuklearnih elektrarn, vendar ne moremo poudarjati uporabo teh v industriji. Tudi oskrba s tekočimi gorivi postaja vedno bolj problematična, saj nimamo v Sloveniji nobene ustanove, ki bi zagotavljala to preskrbo. Miselnost, da naj bi se Slovenija popolnoma energetsko osamosvojila, je po

mnenju inž. Strniše le iluzija. Nedvomno se bo morala naša republika vključiti v širši energetske sistem. Močneje pa bo morala izkoristiti energetske vire Save, Mure in Soče, kajti sedanjí osnutek razvoja daje močan poudarek izkoriščanju Drave, medtem ko ostajajo ostale tri reke v ozadju. Poleg izkoriščanja energetskih virov moramo v programu dati močan poudarek tudi čistoči in varstvu okolja. V sedanjem osnutku sta ta dva pojma pomešana, čeprav sta zelo različna. Pomanjkljivost osnutka je tudi v tem, da programi niso organizirani, oz. da ne določajo kdo, kdaj in kako naj prične reševati pereče in vse tiste probleme, ki jih bo dolgoročni program prostorsko ureditve republike določal.

Med diskutanti naj omenimo še lenarskega župana, Franja Muršeca, ki je že v začetku poudaril, da končna formulacija programa ne more in ne sme ustvariti le peščica ljudi nekje pri vrhu, ampak o tem odločajo le širše množice, skratka celotna javnost. Velika napaka naše politike je bila v tem, da nismo imeli

prostorskega plana, oz. je bil le-ta centralističen. Prav to pa je privedlo do velikega prepada med razvitimi in manj razvitimi regijami. Šele samoupravni sistem je privedel do takega programiranja, vendar v dosedanjem osnutku delamo veliko krivico nerazvitim območjem, saj apeliramo k enakomernemu razvoju vseh regij, kar pomeni, da bodo ostala do sedaj manj razvita območja še naprej v enakem odnosu do razvitejših. Zato mora biti v planu poudarek na hitrejšem razvoju do sedaj nerazvitih regij. Edino tak razvoj lahko smatramo za policentrični sistem razvoja, čeprav ima tak sistem (in bo še imel) številne nasprotne. Pomanjkljivost osnutka je tudi v tem, da obravnava razvoj Slovenskih goric in Haloz na taki ekonomski bazi, kot je sedaj postavljena. Prav na tem območju moramo poudariti intenziven razvoj kmečkega prebivalstva, čeprav je jasno, da se bo število le-tega močno zmanjšalo (koncept razvoja predvideva, da bo leta 2.000 v Sloveniji le še 12 % kmečkega prebivalstva). Po mnenju Franja Muršeca je zelo pomanjkljivo tudi magistratno regionalno povezovanje in razvoj ter funkcija mest, saj nekaterih mest sedanjí osnutek regionalnega prostorskega plana sploh ne omenja.

M. Novina

Otroški vrtec Ptuj

razpisuje

prosto delovno mesto ekonomista – gospodinje.
Pogoj: dokončana ESS ali druga šola obrtne smeri. Zazeleno nekaj let prakse na enakem ali podobnem delovnem mestu.
Nastop službe 1. septembra 1972.
Rok za prijavo je 15 dni po objavi.

STRUPENOST PESTICIDOV

Da bi bilo čim manj zastupitev z pesticidi, moramo upoštevati vsaj najvažnejše varnostne ukrepe pri delu z njimi. Vsak, ki ima opravka s pesticidi, mora vedeti, da so skoraj vsi bolj ali manj strupeni za ljudi, čebele, živali in ribe.

Vedno se moramo točno ravnati po tiskanih navodilih na embalaži kemičnih pripravkov ter upoštevati opozorila in napotke za primere zastupitev. Paziti moramo, da pridemo z pesticidi čim manj v stik. Posebno moramo paziti, da ne pridejo v oči, usta in želodec. Pri delu z njimi moramo imeti primerno, delovno obleko ali nepremočljiv plašč, očala ali ščitnik iz prozorne plastične folije in respirator ali ruto za nos in usta. Pri nevarnih strupih moramo uporabljati plinske maske, nepremočljiva pokrivala, gumijaste rokavice in škornji pa so obvezna oprema. Med delom ne kadimo, ne jejmo in ne pijmo, posebno alkoholnih pijač, ker alkohol se pospešuje zastupitve. Škropimo takrat, ko ni premočan veter, zamašenih šob ne izpihujemo z usti. Pred jedjo si moramo obraz temeljito umiti z toplo vodo in milom. Škropiv ne smemo zlivati po tleh na dvoriščih prav tako ne v studence, ribnike, mlake in ptoke, da ne zastupimo rib, ki v njej živijo ali živine za katero vodo uporabljamo. Sadnih

rastlin ne škropimo v času cvetenja, če pa moramo zaradi škodljivcev in bolezni, opozorimo čebelarje, da med škropljenjem čebelje panje postavijo drugam, ali da jih začasno zaprejo. Na škropljene površine 10 do 14 dni ne puščajmo živine in kokoši, niti ne kosimo krme oz. trave za živino.

Pesticide smemo shranjevati le v zaprti originalni embalaži v posebnem suhem, hladnem in zaklenjenem prostoru. V takem prostoru ne smemo shranjevati nobenih drugih kmetijskih pridelkov (krompir, repo, zelje, sadje itd.). Skoraj vsi pesticidi se hitro kvarijo, zato ne kopičimo zalog temveč jih nabavljamo le toliko, kot jih potrebujemo za eno sezono.

Za čebele so nevarni skoraj vsi pesticidi razen bakrenih in žvepljenih pripravkov ter organskih fungicidov. Od insekticidov so nevarni za čebele toxaphen in thiodan.

Za ribe so nevarni skoraj vsi pesticidi, zlasti insekticidi in nekateri herbicidi, zato je potrebno še posebej paziti, da jih ne odlivamo in izplakujemo v izvirke, studence, mlake, jezera in reke.

Ob pravilni uporabi bodo primeri resnejših zastupitev redki. Če pa pride do zastupitve je treba ponesrečencu takoj poskrbeti zdravniško pomoč, najbolje v bolnišnici.

ML

MEZGOVCI - ŽRTEV VODNE STIHIJE

V prejšnji številki Tednika, ko smo na kratko poročali o nastali škodi po poplavih v ptujski občini, smo vam obljubili daljšo reportažo o stanju in posledicah, ki jih je povzročilo deževno obdobje zadnjih dni.

Oglasili smo se v Mezgovcih, vasi v bližini Dornave, ki so se kot čez noč znašle v vodi, ki je uničevala vse, kar ji je bilo na poti. Vodna stihija je vzel dom petim družinam, uničila pa tudi 4 gospodarska poslopja, da o škodi, ki je nastala na ostalih

Usodne zapornice, zaradi katerih je Pesnica pritisnila skozi kanal in povišala nivo potoka Drage.

gradbenih objektih in poljih, sploh ne govorimo. Kot smo izvedeli od občinske komisije iz Ptuja, je škoda za približno 113 starih milijonov; v to pa ni vračunana škoda na zemljiških površinah.

Ko smo prispeli v vas, smo se

smo zrli v porušen dom in si predstavljali grozo in paniko, ki je vladala takrat, ko so se znašli v vodi, ki je dosegla višino 50 cm. V zmedbi so reševali stvari, koliko se je rešiti dalo in jih nosili k sosedom, ki jih voda ni mogla doseči.

Zapustili smo Rihtaričeve in odšli naprej, da si ogledamo to, strašno in tragično resnico, ki je prizadela ne samo vaščane, ampak vso javnost. Njihova nesreča je nesreča vseh nas. Naslednja hiša, kjer se je porušilo gospodarsko poslopje, je last Kristine Majcen, ki je zaposlena v domu Marjana Borštnarja v Dornavi. Pri hiši so štirje družinski člani, ki so že vsi odrasli.

Preveč je prizadetih družin, da bi lahko pisali o vsakem podrobno, zato bomo o vsaki napisali samo najnujnejše, saj je zelo težko vedno znova obujati spomine na neprespane noči in trenutke groze pred bližajočo se katastrofo in po njej.

Oglasili smo se pri Janezu Korpar, doma pa smo našli samo ženo Marjeto, ki se od nesreče še vedno ni opomogla. Z obupanim obrazom nam je pokazala popolnoma uničena tla v hiši in odpadajoč omet na zidovih. Kakor pri vseh ostalih, so tudi Korparjevi gradili z najcenejšim gradbenim materialom — blatom. Poškodovano je tudi gospodarsko poslopje iz katerega so morali spraviti živino.

Kar čez dvorišče smo zavili k najbolj poškodovani, oz. popolnoma uničeni hiši, last družine Cenar. Hiša je že precej oddaljena od struge

Anica Cenar in Marjeta Korpar z otrokoma pred porušeno Cenarjevo hišo

svojo 4 člansko družino. Sedaj, ko bi lahko začeli uživati sadove svojega dolgoletnega dela in samoodpovedovanja, pa lahko začnejo znova z delom, kakor pred 10. leti. Najhuje pri vsem tem pa je, da so imeli hišo zavarovano, a ne bodo dobili od zavarovalnice nobene odškodnine, ker ni bila zavarovana za primer poplav. Torej je bil denar kakor vržen proč.

Kakor Cenarjevi, tako tudi drugi vaščani niso bili zavarovani pred

kruši omet, prav tako pa so uničena tla.

Pri Janezu Golcu se je porušil severni del zidu, vendar bo potrebno hišo v celoti obnoviti, saj ji morebitne ponovne poplave ne bi več prizanesle in bi se vse porušilo.

Ko smo se približevali mostu in usodnim zapornicam, za katere vsi vaščani trdijo, da so glavni krivci nesreče, smo zavili še k domačiji, ki je last Marije Meško, delavke na državnem posestvu v Dornavi. Zaradi razmočenih temeljev je teža ostrejša pritisnila na zidovje in ga razrnila. Hiša je popolnoma uničena in jo bo potrebno porušiti in spet začeti znova. Marija živi v hiši sama, sin ki je zaposlen drugje, se le občasno vrača domov.

Na kratko smo vam, dragi bralci, predstavili življenje in posledice teh katastrofalnih poplav v Mezgovcih. Če se samo bežno dotaknemo vprašanja kdo je kriv, da je prišlo do te nesreče, moramo prisluhniti besedam vaščanov, ki pravijo, da vsega tega ne bi bilo, če bi bile še vedno zapornice v kanalu med Pesnico in potokom Drago. Ker pa je voda odplavila polovico zapornic, preostala polovica ni mogla zadržati pritiska Pesnice, katere nivo se je tako povečal, da je skoraj preplavila strugo. Ker pa je reka našla krajšo pot — skozi kanal, je pritisnila z vso silo in se je zato dvignila Draga ter

(Nadaljevanje na 4. strani)

Porušena hiša in njena lastnica, Marija Meško.

najprej ustavili pri Janezu Rojku iz Mezgovc 75. Njegova hiša se na srečo ni zrušila, ker ima dobre betonske temelje, voda, ki je bila v hiši do višine 17 cm, pa je uničila vsa tla in začela izpodjedati obodne zidove. V enem izmed prostorov se je zaradi vlage dvignil parket za najmanj 45 cm.

Voda pa ni prizanesla sosedu, Ivanu Rihtariču, kjer je ostala brez strehe 7 članska družina. Zalosten je bil pogled na golo ostrejšje, na porušene zidove, blatno zemljo v vrtu, kjer je še nekaj dni prej bilo vse zeleno. Domačim je seval z obraza strah pred ponovno katastrofo in skrb, kako bodo preživeli tako številno družino, ki ima še tri male, nedorasle otroke. Razen bodrilnih besed jim nismo mogli dati ničesar drugega, čeprav vemo, da se od tolažbe ne da živeti. Samo nemo

Pesnice in potoka Drage, ki se je razlil po Mezgovcih, vendar jo je zadel najhuji udarec. Hišo so zgradili l. 1962, vse do sedaj pa so jo vsako leto postopoma urejali in si nekako posodobili dom. V gradnjo sta pridna gospodarja Anton in njegova žena vložila vsak dinar in si prizadevala ustvariti topel dom za

Uničena tla v Lahovi hiši

poplavi, ker na kaj takega nikoli niso pomislili. Mislimo pa, da bi zavarovalnica kljub temu morala nekaj ukreniti in vsaj z minimalnimi odškodninami nekako omiliti škodo, ki je nastala.

Napotili smo se dalje v vas in se ustavili pri Lahovih. Gospodinja Neža nam je povedala, da ima moža že dalj časa v bolnici in da ga tudi v času nesreče ni bilo doma. Voda je zunaj segala do višine enega metra, v notranjosti pa 12 cm visoko. Kljub temu pa je popolnoma uničen tlak in obodno zidovje. Škoda bi bila še mnogo večja, če ne bi imeli visokih in močnih temeljev, ki so preprečili, da bi voda že prej vdrla v hišo.

Pri Segulovih se je porušil severni del stavbe, kjer so imeli delavnico. Tudi tu so imeli butano hišo in gospodarsko poslopje, zato voda ni prizanesla zidovom, s katerih se

Kristina Majcen pred porušanim delom gospodarskega poslopja

PTUJČANI SKORAJ V NOVO VELEBLAGOVNICO

Ob letošnjem prazniku občine Ptuj, bodo Ptujčani pridobili še eno novost. Veletrgovina Mercator — poslovna enota „Panonija“ Ptuj bo ob tem občinskem jubileju odprla novo veleblagovnico, ki bo v Ptujju nekaj edinstvenega.

Gradnja in oprema veleblagovnice je stala 16 milijonov dinarjev in je že v celoti izplačana. Sredstva za gradnjo pa so prispevali ptujski in ljubljanska banka, Mercator Ljubljana in Panonija Ptuj. V 3.200 kv. metrov prodajnega prostora bo potrošnikom na voljo okrog 10.000 artiklov. Edino prtični prostor bo dala Panonija v najem drugim trgovskim hišam, medtem ko bo vse ostale prostore uporabljala v svoje namene. V prtičju bo moderno urejen bife s pepsi barom. Pred vhodom bo s cvetlicami okrašena terasa s 120 sedeži v senci velikega kostanja. Poleg že omenjenega bo v prtičju še cvetličarna, mesnica, drobna galanterija ter sadje in zelenjava. V prvi etaži bo urejena usnjarska in oblačilna stroka, ki bo

razporejena v posamezne oddelke po starosti potrošnikov. V drugi etaži bodo lahko potrošniki kupili vse za dom. Istočasno bo tu tudi stalna razstava pohištva in likovnih del.

Vsekakor bo za Ptujčane zelo zanimivo dvoje tekočih stopnic, ki so prva tovrstna zanimivost v naši občini. Omenimo pa naj še, da bodo potrošniki lahko v novi veleblagovnici kupili tudi nekatere vrste avtomobilov.

Z namenom, da bi rešili vprašanje skladiščnih prostorov je poslovna enota Panonija že pričela na Rogozniški cesti za gradnjo novih skladišč v izmeri 5.500 kv. metrov, v drugi fazi pa bo zgradila še nadaljnjih 4.500 kv. metrov skladiščnega prostora.

Ker hoče podjetna „Panonija“ zavarovati Ptujčane in ostale potrošnike pred prometnimi nesrečami bo v bližnji prihodnosti zgradila tudi podzemno cesto, ki bo potekala od avtobusne postaje do središča mesta.

-mn-

POTREBE SO VELIKE - STANOVANJ PA NI

Problemi stanovanjske izgradnje so vedno bolj prisotni v vsej Sloveniji, in tudi v ptujski občini. Potrebe so z nastankom novih — mladih družin vse večje, stanovanj pa ni. Samo v naši občini bi trenutno potrebovali cca 700 stanovanj za mlade družine, ki se sedaj stiskajo v malih in neurejenih sobah podstrešnih stanovanj, oziroma živijo skoraj pozabljeni pri svojih starših. Tako stanje pa je popolnoma razumljivo, če računamo, da se je od 1945. leta število družin potrojilo, medtem ko stanovanjski izgradnji nismo posvečali dovolj pozornosti. To je velika napaka vodilnih v delovnih organizacijah, kakor tudi vodilnih vse naše družbe. Ko smo pričeli z gradnjo blokov, so le-ti znali pregovoriti delavca, da je pristal in dajal denar za gradnjo stanovanj svojim predpovestjenim, računajoč, da bo nekoč tudi sam na vrsti. Pozneje smo pričeli z gradnjo privatnih stanovanj. Zopet so bili prvi prav tisti, ki so imeli stanovanja v blokih, se pravi vodilni v delovnih organizacijah. Delavec je dobil le pesek v oči, samo malenkost, da so lahko maskirali svoj privilegiran položaj.

Prav ta nenačrtna stanovanjska politika je tudi privedla do takšnega stanja, katerega pričue smo in katere-

ga posledice trpimo sedaj. Vsekakor bomo v tej smeri morali nekaj storiti, mogoče pa bo znaten korak naprej prinesla tudi nova zakonodaja, ki bo sprejeta s 1. januarjem 1973, ki bo vsaj nekoliko zvišala stanarino in ustanovila solidarnostni fond. S pomočjo teh dveh ukrepov bomo mogoče uspeli nabrati nekaj več denarja za gradnjo stanovanj, seveda, če se zopet ne bo pojavil nekdo, ki bo znal zavrteti klopotec v svojo smer.

Pri reševanju vseh teh problemov bi moralo imeti vsekakor mnogo večjo veljavo Stanovanjsko podjetje Ptuj, ki je sedaj le še nekakšen uslužnostni servis, ki je čestokrat primoran izdati dokument o dodelitvi stanovanja, saj ga na to prisilijo delovne organizacije s svojo kreditno politiko.

Zelo kočljivo je tudi vprašanje podkupnin za najetje stanovanja. Niso namreč redki primeri, ko mora ta ali oni plačati dotedanjemu najemniku tudi po dva stara milijona dinarjev, če hoče, da bo prišel do svojega stanovanja. To pa je vsekakor kaznivno dejanje, vendar znajo ti ljudje svoje dejanje tako spretno prikriti in zaviti v bele rokavice, da izpadejo popolnoma nedolžni. Vprašanje je le, kako dolgo bomo to še dovoljevali?

MEZGOVCI — ŽRTEV VODNE STIHIIJE

(Nadaljevanje s 3. strani)

poplavila ves predel Mezgovc. Kdo je krivec, se sedaj sprašujemo mi. Ali vaščani, ki niso popravili zapornice ali vodna skupnost.

Voda je usahnila ali odtekla iz Mezgovc in tudi drugih poplavljenih področij, ostali pa so ljudje, brez domov, ki so na milost in nemilost prepuščeni dobri volji sosedov in

sorodnikov, ki so imeli to srečo, da jih voda ni dosegla. Čeprav se vaščani še vedno niso popolnoma opomogli od prestanega strahu, so že začeli popravljati domove in si tako urejati vsaj zasilna bivališča. Nekoliko jim je že priskočil na pomoč občinski odbor rdečega križa, ki je prizadetim družinam poslal sicer skromen denarni prispevek in pa nekaj posteljnega perila in oblek. Prav bi bilo, če bi tudi prebivalci ptujске in drugih občin prispevali vsaj skromen delež k obnovi te uničene vasi. Vsak naj pomisli na to, da v nesreči najprej spoznaš prijatelja, in mislimo, da so vaščani Mezgovc preživeli dovolj hudo nesrečo, da bi se naj vsak občan počutil prijatelj teh na mah obubožanih ljudi in bi jim poskusil po svojih močeh pomagati.

Zavedajmo se, da pregovor: „Danes meni, jutri tebi“, še vedno velja in nihče ne ve, kdaj bo sam potreben pomoči drugih.

Tekst in foto:
Silva Spolenak

STRELA UNIČILA DOLGOLETNI TRUD

V četrtek, 20. julija 1972 je v popoldanskih urah udarila strela v gospodarsko poslopje Ivana Ivančiča iz Lancove vasi pri Vidmu. Ogenj je uničil več kmetijskih strojev, ki jih niso utegnili umakniti pred uničujočim rdečim petelinom. Zgorle pa je tudi osební avto fiat 750. Nastala je velika materialna škoda, ki pa je v času našega obiska še niso ocenili.

PRETIRAVA

Ves iz sebe vpije mož nad ženo: — „Vem vse! Varaš me z nekim šampionom v atletiki.“

— „Pretravaš kot je to tvoja stara navada. Sto metrov v 10,8 sekundah imenuješ šampion?“ je odgovorila žena.

Franjo Rebernak, predsednik SO Ptuj je prerezal vrvice in s tem predal cesto svojemu namenu.

Postopoma asfalt v večjih krajih občine

V današnjem modernem času vsi stremimo za kar največjim udobjem in avtomatizacijo. Avtomobili niso več „luxuz“, kot so bili pred nekaj leti, ampak so postali že nujno potreben družinski „rekvizit“. Vozimo se z njimi po asfaltnih cestah, mnogo premnogokrat pa zavijemo tudi na makadamsko stranpot. In takrat se za nami dvigne oblak prahu, ki zaprašuje vse kar leže in gre pred in za avtomobilom. Vaščani ob taki cesti preklinjajo avtomobile in šoferje, šoferji pa ceste in gluha ušesa pristojnih cestnih podjetij in „financministrov“.

Ker pri nas republika kot širša družbenopolitična skupnost „nima“ sredstev za modernizacijo cestnišč, so občani v posameznih manj razvitih občinah, ki so tako že dovolj prizadete zaradi svoje manjrazvitosti, primorani seči v že tako plitev žep in si sami priskrbeti prepotrebna sredstva za asfalt.

Z referendumom so se vaščani v mnogih krajevnih skupnostih ptujске občine odločili za krajevni samoprispevek. V marsikateri družini so si, če lahko rečem, od ust odtrgali, da so zbrali določen znesek za obnovo cestnišča. Na ta način so že v mnogih vseh uspeli za vedno odstraniti prah s cesti, saj se je v lanskem in letošnjem letu odločilo za to obliko finansiranja (s

samoprispevkom) že več vasi na ptujskem in dravskem polju. Vzgledi vlečejo in za Hajdino, Kunoto, Gerečjo vasjo, Turniščem, Dornavo, Apačami, Lovrencem, Vidmom in drugimi vasi, je prišla na vrsto tudi cesta med Muretinci in Stonjci.

Svojemu namenu so ju svečano izročili v nedeljo, 23. julija, ko se je na vaškem središču zbralo precej vaščanov, veselih, da so dočakali ta veliki dan. Zbrane je pozdravil predsednik krajevne skupnosti Gorisnica Franc Petrovič, ki je poudaril važnost tega dogodka. Besedo je predal Francu Belšaku-Simonu, članu pripravljalnega odbora, ki je v nekaj kratkih obrisih predstavil vse dejavnike, ki so vplivali na odločitev vaščanov. Izrekel je priznanje vsem, ki so kakorkoli pomagali, da je dobila cesta od Muretinc do Stonjc asfaltno prevleko, v dolžini 2600 m. Predračun, ki ga je predložilo komunalno podjetje iz Ptujja znaša 40 starih milijonov, ki jih bodo zbrali vaščani, s pomočjo komunalnega sklada pri skupščini občine Ptuj.

Preden je svečano odprl cesto, je pozdravil vaščane tudi predsednik SO Ptuj, Franjo Rebernak, ki jim je k uspehu čestital in pohvalil njihovo prizadevnost in doslednost pri začetnem delu.

Spregovoril je tudi eden izmed

vaščanov, ki je spomnil navzoče na to, da bo sedaj ta cesta dobila tudi večkrat obiske organov prometne milice, ki so se je doslej izogibali, zaradi večnega prahu. Potrebno jo bo tudi opremiti s prometnimi znaki, ki jih doslej ni bilo. S tem bo nastal problem tudi za voznike traktorjev, ki so doslej lahko vozili z neregistriranimi vozili, sedaj pa se bo to vse spremenilo. Kljub temu pa upamo, da bodo marljivi vaščani uspešno prebrodili tudi to oviro in bo vsem v največje zadovoljstvo to, da vse njihovo razpravljanje ni ostalo le pri gohjih frazah, ampak so z dejanji dokazali vsem tistim redkim nejevernim Tomažem, da je le v slogi moč.

Tako imamo spet eno cesto več, v občinskem prometnem omrežju.

V oči pa nas vse bode dejstvo, da bodo sčasoma vse vasi dobile asfalt, na občinskih in nekaterih republiških cestah pa se še vedno kadijo oblaki prahu. Kdaj bodo očitki naleteli tudi pri republiških cestnih organih na posluh, pa ne vemo. Upajmo, da bodo počasi tudi tam spoznali, da je zadnji čas, da se spomnijo tudi na manj razvite občine in jim odrežejo vsaj majhen košček od hleba kruha.

Tekst in foto: S. S.

VIKTOR PISLAK - KMET, POSLANEC IN PREDSEDNIK KS

Viktor Pislak — kmet in politični delavec Ptujčanom ni neznan, vendar ga ljudje poznajo bolj kot politika — republiškega poslanca in predsednika krajevne skupnosti Majšperk. Toda, Viktor ima v Lešju 22 tudi lepo urejeno, preusmerjeno kmetijo, ki ji daleč naokoli ni enake.

Tistega dne, ko me je pot vodila v Lešje k Pislakovim, nisem imel sreče. Gospodarja in gospodinjo ni bilo doma. Hčerki sta mi povedali, da oče in mati delata v vinogradu, ki leži pol ure hoda iz vasi v hribih nad Koritnim. Kljub vročini, ki je bila skoraj neznošna, me je radovednost vlekla v hrib, po dolgi in lepo urejeni govi cesti, kajti Viktorja Pislaka sem hotel natančneje spoznati. Hotel sem zvedeti kakšen je Viktor kot kmet, kot republiški poslanec in kot predsednik krajevne skupnosti.

Po dolgi in naporni hoji mi je uspelo priti do novega, šele tri leta starega vinograda. Viktorjeva žena si je dala opravka z vezanjem mladice, ki je v letošnjem letu zrastle kot še nikoli. Zraven nje pa je koracala najmlajša hčerka. Gospodar Viktor pa je škropil, kajti po deževnem vremenu je moral to delo takoj opraviti, ker je obstojala nevarnost raznih bolezní. Kljub delu si je vzel nekoliko časa in kmalu sva pričela najin pogovor.

VIKTOR PISLAK — KMET

Najprej je Viktor, čisto moker od znoja, dejal: „Nimamo mnogo vinograda, toda delati z navadno hrbtno škropilnico je zelo težko. Morali bomo kupiti motorno.“

— Koliko hektarov meri vaša kmetija in s katero kmetijsko panogo se največ ukvarjate?

„Naša kmetija je precej velika in meri skupaj z gozdom 14 ha. Precej let se ukvarjamo pretežno z živinorejo in to s pitanjem telet na težo 200 kg. V posamezni skupini imamo navadno okrog 100 telet. Zraven tega redimo tudi krave mlekarice. Sedaj imamo šest krav in štiri telice. Prej, ko še nismo obnavljali hleva, smo pitali tudi bike.“

— Omenili ste obnovo hleva. Kaj ste v hlevu že napravili in kaj še boste?

„Pri nas je pač navada, da vedno gradimo. Najprej smo napravili bokse za teleta in veliko jamo za gnojnico. Telečji boksi so na rešetkah, kar nam prihrani mnogo dragocenega časa, zlasti še sedaj, ko na kmetih primanjkuje delovne sile. Tudi hlev za odraslo živino bomo uredili tako, da bo v njem čim manj dela in še to bo prijetno. V novem hlevu, ki bo tudi na rešetkah, bo 20 stojišč in takrat bomo redili 10 krav mlekaric, nekaj telic, ostalo pa bike. Z delom v hlevu bi v glavnem končali takoj, ko bomo dobili cement.“

— Ko boste končali z adaptacijo hleva boste lahko spali bolj mirno, saj bo s tem vaša kmetija popolnoma mehanizirana in preusmerjena. Ali imate v načrtu še kaj drugega?

„Preusmeritev kmetije je zelo dolg proces, ki se skoraj nikoli ne konča. Komaj urediš eno, že te čaka drugo. Sam proces preusmeritve sili kmeta, da gradi in kupuje vedno nekaj novega — boljšega. Ko bomo zgradili hlev in dopolnili čredo, bomo razpolagali z veliko količino gnojnice in morali bomo kupiti stroje za gnojenje. Samo traktor in cisterna sta premaló. Lani smo zgradili tudi

nov silos, v katerega lahko spravimo 100 kub. m silaže. Uporabljamo ga le za koruzno silažo. Če bomo hoteli pravočasno kositi in imeti kvalitetno krmo, bomo morali zgraditi še en silos z istimi kapacitetami. To pa nam bo zopet narekovalo nakup naprave za siliranje. Čim prej pa bomo morali kupiti in urediti tudi napravo za dosuševanje sena.“

— Kot kmet z preusmerjeno kmetijo uporabite tudi precej umetnih gnojil. Koliko in katere največ uporabljate?

„Zelo močno gnojimo z gnojevko, ki je imamo že sedaj v izobilju. Vendar kljub temu uporabljamo precej umetnih gnojil. Poleg 40 kub. m gnojevke na hektar, smo lani potrosili 5 ton superfosfata, eno tona nitrofoskala in eno tona dušičnih gnojil. Opazili smo, da smo trosili še premalo fosfornih gnojil, to pa zaradi velike količine dušičnih gnojil v gnojevki.“

— Katere kulture največ pridelujete na njivah in kako imate urejene čredinske pašnike?

„Na njivah pridelujemo največ krmilnih rastlin in sicer koruzo. Le eno četrtino njiv zasejemo vsako leto s pšenico. To pa zaradi kolobarja in da lažje uničujemo plevel. Urejen imamo tudi čredinski pašnik s sedmimi čredinkami. Žal pa nimamo možnosti za ureditev pašno košnega sistema.“

Viktor se poleg številnega dela na kmetiji ukvarja tudi s svojim poslanskim delom. V svoji mandatni dobi je zelo aktivno sodeloval v razpravah za starostno zavarovanje kmetov in

drugih. V odboru za socialno politiko in zavarovanje je podal marsikateri predlog, ki ga je skupščina pozneje tudi osvojila; sicer pa pravi, da je v skupščini deset kmetov in da so mnenja poslancev — kmetov v skupščini zelo upoštevana. Celo bolj kot mnenja in predlogi ostalih poslancev. To pa je vsekakor zelo razveseljivo.

— Znano je, da opravljate številne politične funkcije tako republiške, kakor tudi v občinskem merilu. Kako pa uskladite delo na kmetiji s političnim delom?

„Tega več ne zmorem. Vsak teden sem po tri dni na raznih sejah. Doma pa zaradi tega gara in trpi vsa družina. Najbolj pa me jezi, ker me v razne politične občinske forume volijo brez moje vednosti. Zato nekaterih funkcij sploh nočem in ne morem opravljati. Jaz sem še vedno kmet in od dohodka iz kmetijstva preživljam družino. Po končani mandatni dobi se bom rešil vseh funkcij in šele takrat zaživel bolj mirno življenje ter se posvetil samo kmetiji.“

— V sedanji družbi dajemo vedno večji poudarek razvoju kmetijstva. Kakšna je po vašem mnenju bodočnost te, najstarejše gospodarske panoge?

„Na to vprašanje je zelo težko odgovoriti. Mislim pa, da na razdrobljenih kmetijskih površinah za našega kmeta ni nobene bodočnosti. Kmetije bi morale imeti najmanj deset hektarjev obdelovalnih površin, kajti edino takrat se izplača tudi nakup mehanizacije, brez

katere si prav tako ne morem zamišljati bodočnosti kmetijstva. Sicer pa mislim, da se bodo kmetje morali bolj povezovati v strojne skupnosti zaradi cenejšega nakupa kmetijskih strojev.“

VIKTOR — PREDSEDNIK KS

— Kaj so ljudje v krajevni skupnosti v vaši mandatni dobi že naredili in kaj bi še lahko?

„Reči moram, da smo že precej naredili. Predvsem pri popravilu krajevnih cest. Vendar bi lahko še mnogo več, če bi bili ljudje složni, skratka, če bi bili vsi zainteresirani za isto stvar. Vedno pa se najde nekdo ali celo skupina ljudi, ki to ali ono akcijo onemogoči, kar privede tudi do preprirov med krajani. Ob koncu pa naj povem še, da zelo dvomim v ponovni referendum za krajevni samoprispevek, kajti sedanjí ni bil izkoriščen za asfaltiranje ceste Ptuj—Majšperk, kakor je bilo dogovorjeno.“

To je le del pogovora, ki sva ga imela z Viktorjem Pislakom — kmetom in politikom. Upam, da smo vsaj delno spoznali njegovo obojestransko delo. Komaj sem se poslovil, že je naložil škropilnico na rame in nadaljeval s svojim delom, kajti naslednji dan je moral na sestanek v Ljubljano in zopet bo morala žena ostati, kot je tolikokrat, sama na kmetiji. Pri delu pa ji bodo tri hčerke edina pomoč.

Milan Novina

ODPLAVLJENI NAČRTI

Zvedeli smo, da je v Vidmu ob Ščavnici že nekaj časa gostovala kiparska kolonija, ki je pripravljala formo vivo iz lesa. Predstavljala naj bi kmečko življenje od Gubčevih uporov, do Lackovih narodnoosvobodilnih prizadevanj in bojev. Ker smo se zavedali, da bi delo mladih umetnikov, ki se popolnoma samostojno spoprijemajo s kiparskim diletom in kladivom, zanimalo tudi bralce Tednika, smo se v nedeljo dopoldan polni optimizma in radovednega pričakovanja odpravili v naše lepe Slovenske gorice.

Po tistem smo upali, da bomo imeli srečo in še pravočasno prispeli v Videm, kraj, ki je gostil mlade kiparje iz različnih krajev Slovenije.

Nekaj gramov optimizma smo izgubili že, ko smo se peljali proti Mostju. Na obeh straneh ceste je namreč voda preplavila strugo in se razlila po travnikih in njivah. Zalila je pšenična polja in odnašala požeto snopje. Hiše so se naenkrat znašle v objemu blatne vode in stanovalci so bili prisiljeni ostati v domovih, če niso imeli možnosti, da se s čolnom odpeljejo do ceste. Pretresel nas je pogled na vsa ta polja in domove, pogled na pravo jezero sredi ravnine, jezero, ki se kakor čez noč pojavi in napravi tako veliko škodo, jezero, ki pahne v nesrečo toliko ljudi.

Peljali smo se naprej, a ne daleč, ker nas je ustavila voda, ki je drla žez cesto. Malo smo oklevali, nato

pa zapeljali čez prvo oviro. Oddahnili smo si, ko smo se ozrli nazaj in videli, da je 20 m preplavljene ceste za nami. Le kako globoka je voda in če bi se dalo priti čez. Mi smo z našim fičkom ostali rajše kar zadaj, na repu kolone in smo spoštljivo dali prednost rekordu, taunusu in volkswagen. Ko pa so njih lastniki obupano odkimali z glavo, smo jo hitro ucvrli nazaj v naš avto in se postavili na čelo kolone, ki se je razočarana vračala nazaj proti Pulju.

„Preplavili“ smo našo prvo oviro, ki je bila že za nekaj mm višja in si oddahnili, ko smo spet bolj „suho zadihali.“

Šoferji, ki so prihajali iz ormoške strani so nam odsvetovali da bi šli po tisti poti, zato smo sklenili poskusiti srečo in priti do cilja preko Vitomarc.

Prvi most je bil še suh, pri drugem pa nismo naleteli na nič boljše sliko kot v Mostju. Nekaj avtomobilov nameni in ista podoba na drugi strani ceste, vmes pa deroča voda ki je vsakemu, ki bi jo poskusil prebresti, grozila, da ga odnese s seboj, vmes pa deroča voda ki je vsakemu ki jo poskusil prebresti, grozila, da ga odnese s seboj.

Torej je bila tudi ta pot neprehodna. Ni nam preostalo nič drugega kot obrniti se in se po nakrajši poti vrniti od koder smo prišli.

Žal nam je bilo, ker nismo mogli izpolniti obljube, ki smo jo dali Ivanu Kreftu, ko nas je prišel v petek povabit, naj si pridemo v Videm ogledat te mlade, mnogo obetajoče umetnike, a voda je kakor mnogim drugim, tudi nam odplavila lepe načrte. Upamo, da bo Videm s svojo lepo okolico še večkrat gostitelj takih in podobnih srečanj umetnikov in da nam bo narava takrat s svojimi muhami bolj naklonjena.

S. S.

Namesto pogleda na umetniško formo vivo v Vidmu ob Ščavnici, vam predstavljamo Pesnico pri Vitomarcih, ki si je ustvarila kar dve strugi.

VAŠKA MLADINA IN DRUŽBENOPOLITIČNE ORGANIZACIJE

Vaška mladina (mladi v starosti od 14 do 27 let, ki živijo na podeželju) se zelo malo vključujejo v družbeno politične organizacije, izjema je le ZMS. Člani ZK so med njimi prave „bele vrane“.

Zaradi močnega pritiska okolja (močnejši neformalni odnosi in s tem tudi močnejša neformalna kontrola kot v mestu) ter nasprotovanja staršev mladi na vasi niso pripravljene vstopiti v ZK, kljub temu, da se svetovni nazor mnogih ne razlikuje od prepričanja komunistov. Tudi sama ZK ne deluje zmeraj po želji mladih. Najhuje ji zametijo nedoslednost pri izvajanju sprejetih programov in resolucij, neučinkovitost („eno govorijo, drugo delajo“). Tudi negativni vzgledi posameznih „komunistov“, ki izkoriščajo ZK le kot odskočno desko, za doseganje svojih lastnih ciljev, niso preveč privlačni. Velik del vaške mladine se čuti zapostavljene, menijo pa tudi, da ZK preveč zapostavlja človeka kot posameznika, zlasti kmeta. Dokaz zato naj bi bil zelo nizek odstotek kmetov v ZK:

Relativno malo je tistih, ki niso pripravljene vstopiti v partijo zaradi svojega verskega prepričanja ali drugačnega svetovnega nazora. Religioznost sama ne predstavlja posebnega problema med mladimi vaščani. Skoraj polovica mladih je v svojih odgovorih izjavila, da je vernih, vendar se je pozneje izkazalo, da enačijo vernost odgovorih izjavila, da je vernih, vendar se je pozneje izkazalo, da enačijo vernost in le slaba četrtina iz

verskega prepričanja. Mnogim predstavlja nedeljski obisk cerkve edino obliko razvedrila, ki ga na podeželju močno primanjkuje. V cerkev hodijo tudi zato, ker hodijo skoraj vsi sosedje, znanci in prijatelji.

Mladi pripisujejo ZK precejšen vpliv v naši družbi in menijo, da je njen obstoj koristen za našo družbo. Manjši pomen pa pripisujejo komunistom pri vplivanju na sprejemanje pomembnih odločitev v njihovem kraju. Na to njihovo mnenje vpliva dejstvo, da je na vasi zelo malo komunistov, pa še ti navadno niso iz kmečkih vrst, temveč so to delavci, zaposleni v bližnjem mestu ali pa učitelji. Več vpliva pa pripisujejo ZK na občinskem nivoju, kjer je njen vpliv, po mnenju mladih, takoj za vplivom predsednika občine.

PROBLEMI VAŠKE MLADINE

Najhuji problem vaške mladine predstavlja pomankanje prostorov, kjer bi se lahko mladi zbirali in organizirano delovali. Marsikje naletijo na nerazumevanje krajevnih organizacij in starejših vaščanov (mladi tožijo, da starejši sploh ne sprejemajo njihovih predlogov in argumentov iz preprostega razloga, ker se jim zdijo še preveč „zeleni“). Hudi problem je tudi vedno večja migracija mladih v mesta ali v tujino, zlasti na kmetijah pa ostajajo ostareli starši, ki predstavljajo poseben socialni problem. Če bi jim uspeli poiskati več prostih delovnih mest, bi mnogi mladi, ki sedaj

odhajajo v tujino zaradi želje po večjem zaslužku in pomankanju delovnih mest, ostali doma.

Kljub temu, da med mladimi prevladuje precejšnja pasivnost, so željni znanja, kar dokazuje množično obiskovanje različnih tečajev in predavanj, ki jih ponekod močno pogrešajo in jih želijo še več. Ker med mladimi vlada precejšnja neznanjenost z družbeno-političnimi dogajanjmi pri nas in v svetu, bi lahko ZK ali ZMS angažirali različne predavatelje, ki bi na nevsihljiv in zanimiv način seznanili mlade s problemi, ki tarejo našo družbo in jim dali tudi ustrezno strokovno razlago. Seznanili bi jih tudi z razvojem samoupravljanja, s katerim so zelo slabo seznanjeni.

AKTIVNOST MLADIH VAŠČANOV

V okviru danih možnosti se večina mladih vaščanov vključuje v različna društva (TVD Partizan, Folklorne skupine, Kulturno-prosvetna, gasilska, planinska, taborniško ...). Glavna ovira njihovega vključevanja sta pomankanje društev in časa (zlasti mladih, ki delajo na kmetijah). Bolj so društva aktivna in močna, več imajo svojih članov (Markovci, Cirkovce). Ker se večina teh društev nahaja v velikih finančnih in materialnih težavah, bi družbeno politična skupnost s svojo finančno in materialno pomočjo pomagala zmanjševati odstotek pasivne mladine. ZMS, kateri mladi na vasi najbolj zaupajo in se vanjo tudi

najbolj množično vključujejo, bi se morala povezovati z ostalimi družbeno političnimi organizacijami, ker bodo le tesno povezani uspeli premagati nezainteresiranost, pasivnost in politično apatičnost vaške mladine.

MLADI IN KRAJEVNO SAMOUPRAVLJANJE

Mladi na podeželju so zelo malo vključeni v krajevno samoupravo in imajo, po lastnem mnenju, zelo malo možnosti vplivanja na sprejemanje pomembnejših odločitev njihovega kraja. Z vaškimi odborniki prihajajo zelo redko v stike in nanje ne morejo vplivati s svojimi argumenti. Razlogi so različni: mladi se dostikrat ne čutijo dovolj sposobne zaradi svoje mladosti, da bi lahko starejšim odbornikom, ki so jih večinoma izvolili starejši vaščani, kaj predlagali. Precejšen del krivde je pa tudi na samih odbornikih, ki gledajo z nezaupanjem na predloge svojih mladih sovaščanov.

Vaški mladini bi bilo potrebno omogočiti večjo možnost vključevanja v delovanje krajevnih samoupravnih organov in jih seznaniti z njimi. Prek ZMS bi morali imeti možnost dajanja konkretnih predlogov in pripomb na delovanje samoupravnih organov. S tem bi se povečal interes mladih za samoupravljanje, ne le na področju vaške skupnosti, temveč celotne družbe.

BOŽO GLAZER

Po poteh domicilne enote - 142 Bistričanov

V okviru praznovanja 30. obletnice ustanovitve partizanske vojske, je občinska konferenca ZMS Slov. Bistrica izvedla v času od nedelje, 2. julija, do točka, 4. julija, trodnevni pohod mladih iz področja občine Slov. Bistrica, po poteh domicilne enote.

Ze nekaj dni pred odhodom je vladalo med mladimi veliko zanimanje, še posebno, ker je bil to eden od maloštevilnih tako množičnih pohodov mladine te občine. Da bi ostal pohod vsem udeležencem v kar najmočnejšem spominu, je OK ZMS Slov. Bistrica za vse udeležence nabavila tudi posebne srajce z našitki enote.

V zgodnjih jutranjih urah omenjenega dne se je v vrtu za zgradbo družbenopolitičnih organizacij zbralo približno 120 mladih iz vse bistriške občine. Formirali so brigado, ki se je po uvodnem govoru predsednika ZZB NOV občine Slov. Bistrica Maksa Peklarja, odpravila proti osnovni šoli Pohorskega odreda v Slov. Bistrici, kjer so se seznanili z zgodovino šole. Pot so

nadaljevali ob tovarni IMPOL do spomenika NOB v Visolah. Sedaj so imeli za seboj že prve korake po bistriškem Pohorju in težko je bilo verjeti posameznikom, da bodo tri dni dolgo pot prehodili, še posebno zato, ker je bilo med njimi tudi več takšnih, ki niso bili vajeni več urne hoje po hribih.

Pred spomenikom v Visolah so se mladi seznanili z zgodovino največje delovne organizacije na področju občine, Impolom in z zgodovino NOB južnega dela Pohorja.

Brigada si je za naslednjo točko izbrala znamenito vasico Tinje, ki je v času NOB dala pomembni prispevek za uspešne boje proti okupatorju. Tako so se udeleženci brigade okoli 10. ure ustavili pred spominsko ploščo na osnovni šoli v Tinju, kjer so se seznanili z zgodovino kraja.

Prvi dan pohoda brigade bistriških mladincev so nato nadaljevali prek bolnice Jesen, znanega turističnega objekta pri Treh kraljih, ob Črnem jezeru do Osankarice, kjer so se združili z Oplotniško skupino, kate-

ra je štela 22 mladih, in je ta dan odšla iz Oplotnice prek Peska na Osankarico. Sestavljali so jo mladi iz aktivov ZM Kebelej, Oplotnica in Zg. Loznica. Po predaji raporta brigadi, se je Oplotniška skupina priključila slovenjebistriški.

Skupaj so ta večer pripravili taborni ogenj in si ogledali muzej borcev Pohorskega bataljona. Na mitingu, katerega so pripravili ta večer, so se mladi pogovarjali z nekaterimi borci.

Naslednji dan pohoda je brigada obiskala poslednje bojišče legendarnega Pohorskega bataljona, Tri žrebļe, kjer so pripravili komemoracijo in si nato ogledali mesto bojišča.

Po vrnitvi na Osankarico, so odšli prek Božjega do Koritna, kjer so obiskali tehniko Mernik. Pot jih je nato vodila prek Lačne gore (mladi so bili dovoji sili, saj so imeli obilno partizansko hrano) nad Oplotnico, kamor so prispeli v poznih večernih urah. Iz primerno izbranega mesta so nato udeleženci pohoda opazovali napad na Oplotnico, katerega so uspešno izvedli pripadniki JNA

garnizona Pohorski bataljon iz Slov. Bistrice. Po končanem napadu so mladi vkorakali v Oplotnico, kjer so predali raport o izvršeni dosedanj potni brigade, nato pa so za prebivalce tega partizanskega kraja pripravili miting s kulturnim programom, v katerem so prav tako uspešno sodelovali udeleženci brigade, spominov in novih prijateljev, pridobljenih na dvodnevni poti po bistriškem spominov in novih prijateljev, pridobljenih na dvodnevni poti po bistriškem Pohorju, z avtobusi odpeljali proti Ljubljani, kjer so se v Zadobrovi udeležili skupaj z podobnimi brigadami iz vse Slovenije in drugo mladino ter udeleženci NOB, osrednje proslave ob 30-letnici slovenske partizanske vojske.

V življenju bistriške brigade je bilo veliko zanimivih trenutkov, veliko je bilo tudi smeha, morda tudi kakšen žulj in mnogo novega doživljanja, katero je mlade navdušilo, da bi podobna srečanja mladih organizirali še večkrat.

Brigada, ki je dva dni uspešno prehodila pot Pohorskega odreda in nato bila na svečani proslavi v Zadobrovi, sta vodila komandant brigade Zmago Plajh in komisar Franc Komelj-Franta. VH

ZAVARUJTE SEBE IN VASE PREMOZENJE PRI

ZAVAROVALNICI „SAVA“!

Zastopstva v vseh večjih krajih Jugoslavije.

Pisarna v Ptuj: Kremljeva ul. 8, tel. 77-028.

Gasilski »napad« na Ormož

Na Mestnem trgu v Ormožu so se postrojili vsi „nastopajoči“ z vso svojo tehniko.

Dan vstaje Slovenskega naroda — 22. julij — so si gasilska društva s področja gasilske zveze občine Ormož izbrala za svoj gasilski dan. Minulo soboto so zato bile v Ormožu velike gasilske vaje in druge svečanosti.

Prireditve so bile namenjene počastitvi dneva vstaje, 80-letnici rojstva maršala Tita, VII kongresu slovenskih gasilcev in I. dnevu gasilcev občinske gasilske zveze Ormož.

Veliko gasilsko vajo je izvajalo 10 gasilskih društev z 12 napadalnimi skupinami. Sodelovali so pripadniki civilne zaščite in rdečega križa. Skupaj so prikazali delovanje teh organov v primeru morebitnega vojaškega napada na mesto Ormož in tako povzročena požara v vzhodnem delu mesta. Skupno je v vaji sodelovalo 180 gasilcev-operativcev, ki so razvili nekaj nad 1.500 metrov raznih gasilskih cevi. Vodo je pošiljalo 11 motornih brizgaln.

Prvi napad je izvedlo gasilsko društvo Ormož iz hidranta z dvema napadalnima skupinama. Drugi napad na „goreče“ objekte sta izvedli gasilski društvi Ormož in Hardek. Obe enoti sta imeli nalogo vzpostaviti verižni sistem dovajanja vode na goreči objekt v dolžini 350 metrov. Tretja napadalna skupina, ki so jo sestavljale enote gasilskih društev Središče, Obrež in Pršetinci so izvedle napad v verižnem sistemu iz reke Drave. Četrta napadalna skupina sestavljena iz enot gasilskih društev: Velika Nedelja, Ključarovi in Bresnica so pravtako izvedle verižni napad na „goreče“ objekte z vodo iz Drave. Peta napadalna

skupina, ki je bila sestavljena iz gasilskih društev: Ivanjkovci, Miklavž in Trgovišče je pravtako izvedla verižni napad z vodo iz Drave.

Ekipa gasilskega društva Ormož, ki ima vse priprave za reševanje na vodi, je zaradi razmočenega terena ob Dravi, postavila svoj čoln v bližini, saj bi lahko prišlo do spodrseljav v vodo — motork ali pa gasilcev. S tem je bila podana varnost na vodi in ob vodi.

V „ogroženem“ in „gorečem“ objektu so bili tudi stanovalci, ki so bili „hudo ranjeni in omamljeni ter poškodovani od opeklin, zlomov“ in podobno. Reševanje le-teh iz „gorečega“ objekta, so izvedli pripadniki civilne zaščite in jih predali enoti rdečega križa, katera jim je nudila prvo pomoč. Rešilni avtomobil pa jih je sproti odvažal v bolnico.

Vaja je bila izvedena tako usklajeno, učinkovito in hitro, da so ljudje na trenutke dobili občutek, da gre za res. Na Mestnem trgu v Ormožu kjer so bili „goreči“ objekti, se je zbralo precej ljudi, ki so z velikim zanimanjem spremljali vsa dogajanja.

Po končani vaji so se vse gasilske enote zbrale na Mestnem trgu in postavile v vrsto sebe in svoje avtomobile. Obiskovalcem se je nudil izreden pogled. Vsa gasilska tehnika društev s področja občine Ormož je bila tu. Vsakdo je lahko ugotovil, da so gasilci res močna udarna sila.

Pozneje so pristopila tudi druga gasilska društva (deset jih ni sodelovalo v vaji). Skupaj so oblikovali povorko, ter odkorakali

pred gasilski dom Ormož. Tu je domače društvo pripravilo proslavo I. dneva gasilcev občinske gasilske zveze in prevzem nove motorne brizgalne gasilskega društva Ormož.

Na svečani tribuni so se zbrali številni predstavniki družbenega in gospodarskega življenja občine Ormož, gostje iz sosednjih občin in drugi. O pomenu prvega dneva ormoških gasilcev je spregovoril predsednik občinske gasilske zveze Franček Pučko. Povedal je, da so si gasilci izbrali dan vstaje Slovenskega naroda za svoj dan zato, ker bi radi vsako leto počastili velike dogodke iz leta 1941 in „da pokažemo na svoje uspehe, o katerih je generacija pred nami lahko samo sanjala“. S tem hočemo pokazati našim občanom, pa tudi tistim izven naše občine, gasilsko udarnost, discipliniranost, sposobnost in mehaniziranost. To so štiri stvari, brez katerih si gasilske organizacije ne moremo zamisljati.

Lansko leto so člani gasilskega društva Ormož, ob svoji 85-letnici, prevzeli v uporabo nov gasilski avtomobil. Na sobotni prireditvi pa jim je izročil novo motorno brizgalno direktor gradbenega podjetja OGRAD Ormož, inž. Milan Lukaček. Botrstvo sta si delila s pleskarskim mojstrom Francem Zemličem iz Ormoža. Večino denarja za nakup nove brizgalke, znamke „SORA“, so zbrali gasilci sami s svojim delom.

Po vseh svečanostih, vajah in drugih manifestacijah ob I. dnevu gasilcev požarnega okoliša občinske gasilske zveze Ormož, v katerih je sodelovalo nekaj nad 400 ljudi, je gasilsko društvo Ormož pripravilo veliko veselico. Zgodilo pa se je kot že tolikokrat. Prišlo je deževati in „Veseli pastirji“ so se skupaj z gosti morali preseliti v prostore gasilskega doma. Pravijo, da ormoški gasilci nimajo sreče z vremenom. Ne njihovih prireditvah že štiri leta zapored dežuje. Tako je bilo tudi to soboto. Deževati je pričelo po končanem „uradnem“ delu. jr

OGENJ ZARADI DIMNIKA

Na postopju stanovanjsko-gospodarske hiše Veronike Panič iz Miklavža pri Ormožu je prejšnji teden izbruhnil požar. Ogenj se je prišel na podstrešju zaradi dotrajnega dimnika, ki sploh ni bil ometan.

Gospodinja je najprej opazila svetlikanje na kuhinjskem stropu. Odsila je ven in videla, da je že vse ostreje hiše v ognju. Prišli so vaščani in rešili iz goreče zgradbe premičnine, medtem ko je ostreje in strop hiše pogorelo. Ogenj je uničil tudi približno 3000 kg sena.

PREMIKI ZEMLJE

Velike poplave, ki so prejšnji teden zajele skoraj vse predele severovzhodne Slovenije, so tudi na območju občine Ormož povzročile več milijonsko škodo. Posebno prizadeti so nižinski predeli ob Dravi in potokih: Pesnici, Trnavi, Črncu, Libanji ter Pušinskem potoku in Lešnici. Voda je uničila ali poškodovala predvsem posevke na poljih, ponekod pa je pršla tudi med hiše in tekla čez pragove v kleti.

Več milijonska škoda je nastala tudi v višinskih predelih ormoške občine. Zaradi obilnih padavin so v nekaterih novih plantažnih nasadih kombinata „Jeruzalem“ Ormož opazili premike zemlje. Tako na primer na Gomili drsi v dolino velik kompleks novega nasada. Premike zemlje je tudi opaziti na vzhodnem delu griča ormoškega gradu. Plaz zemlje se je odmaknil tik ob grajskem zidu tako, da bi utegnil biti nevaren za celotno zgradbo.

Meteorske vode so uničile tudi del prenovljene Kolodvorske ulice v Ormožu. Škodo cenijo na več milijonov starih dinarjev.

Vodna stihija se je minule dni umaknila, ostala pa je za sedaj še negrecenljiva škoda. Predsednik občine Franc Novak nam je povedal, da bodo kmetje v smislu veljavnega odloka lahko uveljavljali ustrezne davčne olajšave. jr

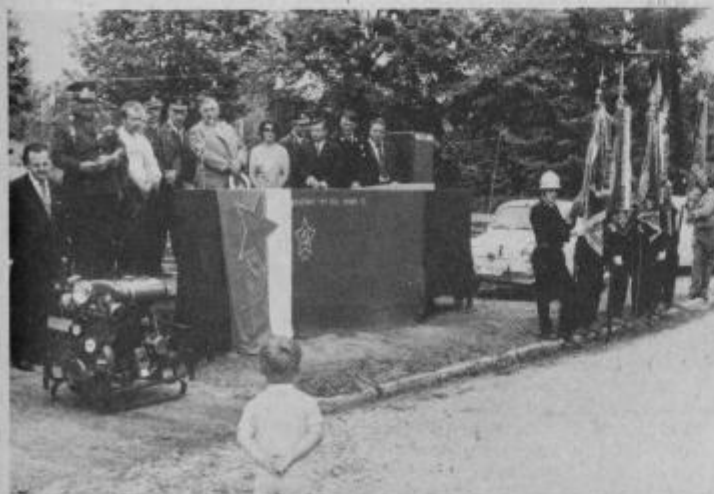
Unčeni del Kolodvorske ulice v Ormožu

NESREČA NE POČIVA

Pretekli teden so se zdravili ali še zdravijo v ptujski bolnišnici naslednji ponesrecenci:

Lažje poškodovani: Franc Murko, Pobrezje pri Vidmu; Franc Antolič, Muretinci 58; Ivan Borko, Izola; Roman Drevenšek, Zg. Hajdina 99; Franjo Panič, Grisišinec 1; Janez Gorican, Savci 38; Stanko Toplak, Stogovci 4; Anton Toš, Drbetinci 52; Marija Meglič, Markovci 5; Stanko Lasič, Pršetinci 17; Zoran Milenkovič, Ptuj; Anton Širc, Črmožise 77; Marija Novak, Vintarovi 27; Ana Rotar, Kog 71; Janez Sprah, Podlehnik 89; Ivan Rajh, Draženci 53; Milošinovič Sternisa, Kraljevo; Viktor Franič, Stoperce 61; Lovrenc Kajzersberger, Kungota 32; Ferdinand Iskra, Draženci 5; Janez Fuks, Jeršovci 69; Martin Hazemnal, Lovrenc 44; Jože Gaberšek, Pavlovci 14;

Težje poškodovana: Alojz Vodšek, Čermožise 15; Ivan Beranič, Zg. Jabljana 2.

Ob prvem dnevu gasilcev ormoške občine so ormoški gasilci sprejeli v uporabo novo motorno brizgalno.

30 letnica ustanovitve Slovenskogoriške čete

15. NADALJEVANJE

KAJ JE OSOJNIK POVEDAL BARČKI O BOJU PRI MOSTJU

Ko sta se Barčka in Osojnik srečala dan po zadnjem boju Slovenskogoriške čete v gozdu nad Vičavo, je Osojnik povedal, da so partizani popoldan 8. avgusta 1942 taborili v gozdičku Tešava, a ne ves popoldan, ker so se, preden so jih Nemci napadli, preselili v sosednji gozd Laze pri Pesnici. Ker so nameravali ponoči napasti orožniško postajo v Juršincih, so popoldan počivali.

Bil je izredno vroč poletni popoldan. Taborišče je stražil Franc Kramberger. Ko je opazil Nemce, je prebudil speče tovariše. Sklenili so, da se bodo umaknili k Pesnici. Toda, Nemci so jih obkolili že tako blizu, da se niso več mogli umakniti, pač pa so se postavili za drevesa in s strelji zadrževali bližanje sovražnika. Ko je hotel Kramberger poiskati boljše kritje, ga je prvega smrtno zadela sovražnikova krogla.

Uporno se je bojevala trojica najmlajših, 20-letni Alojz Zavec, 21-letni Vinko Reš in 14-letni Kostja Reš. Mirko Reš in Franc Osojnik nista stala daleč od njih. S strelji proti sovražniku sta se umikala proti Pesnici in tako razbremenjevala napad na tri tovariše v močvirni kotanji, ki so tam učakali smrt in se do zadnjega bojevali.

Osojnik se je z Mirkom Rešem do teme zadrževal v gostem močvirju, nato sta oba odšla na Kicar. Mirko je od tam zavil proti domu, Osojnik pa v Janežovski vrh, kjer mu je Januševa hči očistila in povila rano na nogi.

Tako je končal Osojnik svojo pripoved. Oba z Barčko sta bila vsa iz sebe spričo strašne resnice. Tragedija pa se je razpletala dalje.

PO BITKI

Kmet Janža Toplak iz Mostja je povedal, da so Nemci že 8. avgusta

zvečer, ko so strelji ob Pesnici utihnili, sklicali vaščane Mostja pred gozdiček Laze. Po krajih, kjer so ležali mrtvi partizani, je bilo videti, da je boj zavzel približno kilometer dolgo območje, saj je Kramberger ležal pri Gaberniku, pri Lazah pa drugi partizani.

Ranjene partizane so morali prepeljati Pihlerjevi in Toplakovi s konji iz Mostja v Ptuj do sedeža gestapa. Vozil jih je pri Toplakovih zaposleni Jože Hvalec. Ko so se približali sedežu gestapa v Ptuj, v hiši dr. Brenčiča, v sedanji ulici Heroja Lacka, so gestapovci odprli lesena dvoriščna vrata in odvrgli mrtve partizane na dvoriščni prag. Tam so jih pustili ležati še 9. avgusta, ko je bila nedelja in je mnogo ljudi hodilo ogledovat mrtve partizane. Zvečer so jih odpeljali na mestno pokopališče. Tja so iz bolnišnice pripeljali tudi mrtvega Draga Stojka. Za vse so skupali skupen grob v zapuščenem pokopališkem kotu. Čez tri dni po bitki pri Mostju se je v Vintaroveh ustrelil partizan Mirko Reš. Obupal je zaradi strašnega gorja, saj mu je okupator ob koncu julija zažgal dom staršev na Ojstrpu, 30. julija mu je ustrelil ženo Matildo, starše in dva otroka pa odgnal. Nazadnje sta padla še oba brata. Pod strašno težo udarcev je klonil, ko je v bolečini taval naokoli tri dni in ni našel izhoda.

Gestapovci so takoj, ko so zvedeli o Mirkovi smrti, pridrveli v Zasede, kjer so ga našli v hiši, v kateri je pred odhodom v partizane s svojo družino stanoval. Odpeljali so ga v Ptuj in ga razstavili pred sedežem gestapa do naslednjega dne, nato je našel skupen zadnji dom s Slovenskogoriškimi partizani na ptujskem pokopališču.

Dalje prihodnjič
V. R.

TONČEK STAJNKO

IME, KI PTUJSKI ATLETIKI VELIKO OBETA

Tonček Stajniko — 18-letni atlet iz Ptuja

Kramljali smo z 18-letnim atletom iz Ptuja Tončkom Stajnikom, ki je bil lani novembra izbran v Kidričevem za najboljšega športnika občine Ptuj.

Takole se nam je predstavil: „Sem dijak III. letnika ekonomske srednje šole v Ptuj. Aktiven športnik sem že približno 4 leta. Najrajši treniram kraljico športa — ATLETIKO. Tudi košarka, rokomet in nogomet so mi pri srcu, toda spoznal sem, da lahko dosežeš vidnejše uspehe le, če se specializiraš na panogo, ki ti najbolj leži. Zato so moje discipline predvsem tek na 400 in 800 m, včasih pa tudi troskok.“ — In že je stekel razgovor.

— Kdo te je navdušil za ta šport? — je bilo naše prvo vprašanje.

„Carli Srdan, takratni večkratni članski prvak na 100 m v Sloveniji. Z njim sem večkrat šel na stadion, saj sva bila skoraj sosedata. Tam sem ga opazoval pri treningu in tuhtal, pozneje sem tudi sam poskusil z različnimi disciplinami in ko sem videl da „gre“, sem začel resno trenirati.“

— Kakšni so pogoji za razvijanje te discipline tukaj v Ptuj?

„Težko je reči natančno, a mislim

da so slabi. Slab je predvsem prostor za trening — steza na stadionu je do nedavnega bila skoraj vsa poraščena s travo. Sedaj so jo sicer začeli urejati, vendar vse to traja dolgo in ta čas moram trenirati kar po travi okrog igrišča, kar vpliva negativno na mojo kondicijo in pripravljenost. O trenerjih pa lahko govorim samo dobro, predvsem pa to, da so izredno prizadevni in da so skupaj z nami veliki optimisti, kajti trenirati ob takih pogojih — s tako slabo razpoložljivimi finančnimi sredstvi je svoje vrste umetnost, ki pa jo povsem obvladajo.“

— Tvoji najvidnejši uspehi, jih lahko nekaj naštetelj?

„Lani sem bil tretji na pokrajinskem tekmovanju med Slovenijo in Verono v Italiji v teku na 400 m; drugi na republiškem tekmovanju atletskih disciplin teku na 400 m, 600 m in troskoku; na lanskem državnem prvenstvu v Novem Sadu pa sem bil prvi — seveda zopet v svoji disciplini. Zraven tega sem tekmoval na raznih občinskih in republiških tekmovanjih, ter na partizanskih mnogobojih v Ravnah in Prevaljah. Moje prvo večje tekmovanje in prvi večji uspeh pa je bilo 1. mesto v teku na 400 m na predlanskem republiškem tekmovanju. Na letošnjem državnem prvenstvu atletike za starejše mladince v Splitu sem prav tako v moji disciplini dosegel s časom 50,8 četrto mesto; na partizanskem mnogoboju za prehodne zastave Maršala Tita v Šabcu pa si s kolegom Dragom Skok deliva prvo in drugo mesto.“

— Za tvojo disciplino je potrebno veliko treninga, kako se to ujema s šolo, ki jo obiskuješ?

„Res je, da sem moral zaradi treninga ali kakšnega tekmovanja večkrat izostati od pouka, izgubil sem tudi marsikatero popoldne, vendar šola ni na ta račun nič trpela, nasprotno, dobil sem večjo voljo do učenja vendar nisem „piflar“. Seveda sem se večkrat moral odreči marsikemu drugemu — večernim zabavam, kinu, ipd.“

No, sedaj so počitnice in Tonček ima dovolj časa za vse, toda na trening ne bo pozabil, pa naj bo na morju ali v planinah, kajti dober športnik kot je, mora obdržati stalno kondicijo, če hoče, da se bo njegova bogata zbirka medalj, pokalov in diplom še povečala.

Zelimo mu, da se bil!

Tekst in foto:
Martin Ozmeč

DESET DNI V KAŠTEL KAMBELOVCU

V prvi izmeni ptujskih tabornikov, ki smo taborili v Kaštel Kambelevcu pri Splitu je bilo vreme vseh deset dni naklonjeno, čeprav je prvi dan kazalo drugače.

Po celonočni vožnji smo 1. julija opoldne spregli v naš tabor in se razmestili po šotorih. Mlajši taborniki in predstavniki starejše generacije pa so se nastanili v hišicah. Naši kuharici iz gimnazije so takoj preizkusili novo opremo, ki se je dobro obnesla, zakaj kosilo, ki sta ga pripravili, je bilo okusno.

Zivel smo po taborniško. Vodila sta nas tovarišica in tovariš Šumandlova. Najzahtevnejšo dolžnost je imel naš načelnik Vilko, prvi se je vsako jutro dvignil, potem pa s trobljenjem na rog vrgel iz spanja še nas druge, sicer pa ima prakso že od lani. Sledila je jutranja telovadba pod vodstvom tovariša Kraševca. Za tem je bil zbor, ko nam je tovarišica Šumandlova prebrala dnevni red, najprirednejši iz dežurnega vođa je dvignil zastavo, vsi drugi pa smo peli taborniško himno. Po zajtrku smo pospravili šotore, komisija jih je vsakokrat ocenila. Nato smo se ves dan, do 17. ure kopali, seveda s prekinitevjo zaradi kosila in popol-

danskega počitka. Čas med 17. in 19. uro je bil namenjen delu po vodih in sprehodom. Pred večerjo smo še spustili zastavo, prav tako ob petju himne. Nato smo imeli prosto, do 21. ure vsi, gimnazijci pa smo lahko vsak drugi večer še šli plesat do 23. ure. Tak je bil v glavnem naš dnevni red.

Vsak šotor je dobil tudi svoje ime, ki smo ga napisali na deščice in obesili na šotore namesto hišnih števil. Med seboj smo tekmovali, kdo si bo izmislil bolj duhovito ime, naj jih nekaj nastejemo: Zelena apartma, Barabe I. klase, Radiator, Pod oskubljeno figo, pa do mističnih — Raj, Pekel itd. Nekateri smo šotore tudi notranje likovno opremili.

Že drugi dan je tovariš Kraševc začel s tečajem za neplavalce. Bil je uspešen, zadnji dan so že vsi plavali. Imeli smo tudi razna športna tekmovanja. Razen tega še šaljiva tekmovanja v veččinah, kot je — pospravljanje postelje v duetu, to je par povezan med seboj za levo roko in nogo. Tako nam zabave ni manjkalo. Vsak večer smo imeli tudi glasbo. Ta je prihajala s plesišča, od katerega nas je ločila le ograja. Igrali

in peli so večinoma romantične popevke, ki se tako skladajo z večernim razpoloženjem ob morju.

En dan smo namenili izletu v Split. Najeli smo dva vodiča, ki sta nam razkazala Dioklecianovo palačo. Mnogo sta nam govorila o Dioklecianu, o tem najmočnejšem rojaku iz Dalmacije, nas opozarjala na zanimivo arhitekturo... Za nas pa je bilo zanimivejše, ko smo se ob kipu Grgurja Ninskega razšli po splitskem trgu in pasli svojo radovednost.

Zvečer 7. julija smo imeli ob tabornem ognju družabni večer, ki je krona vsakega taborjenja. Ze prej smo po vodih skrbno pripravili program. Letos nam res ni manjkalo najrazličnejših točk. Ob tabornem ognju so zmagovalci športnih tekmovanj in tisti, ki so dobili najboljše ocene za šotore, prejeli nagrade — čokoladice! Večer smo zaključili s skupnim petjem.

Tako nam je deset dni prehitro minilo. Bilo je sicer nekaj opeklin, nekaj prask in ježevih bodic v stopalih, zato pa veliko sonca, morja in smeha.

Jožica Fideršek

RAPOR VETERANOM BORBE

Ormož — 22. julija. Danes je 105 živečih Maistrovih borcev — prostovoljcev za severno mejo, ustanovljenih prve osvobodilne borbe in borbe za sedanjo Slovenijo, praznoval velik praznik — razvitje svojega prapora.

Letos poteka 53 let od časov, ko je razlegala pesem naših rodoljubov, ko so ob pesmi „To je slovenska zemlja“ korakali za slovensko trobojnico in pod vodstvom generala Rudolfa Maistra odkrivali del slovenske zemlje k bližnji deželi. Veliko in junaško je bilo to dejanje, saj je naše ljudstvo, ki je bilo 600 let teptano od nemških narodov, prvič zadihalo v svobodo.

Sobotna slovesnost ob razvitju prapora je potekala v spomenu na te težke čase. Prvi borci za severno mejo so vsak s svojim praporničkom v gumbnici zasedali lepo urešeno dvorano Delavske univerze v Ormožu. Prapor jim je izročil predsednik SO Ormož Franc Novak: „Vi ste bili tisti udeleženci, tisti prostovoljci, ki ste po štiriletni prvi

svetovni vojni, siti bojevanja in lačni svobodnega kruha stopili na branik slovenske zemlje in izbojevali ter začrtali našo severno mejo tam, kjer sedaj je. Dragi borci za severno mejo, hvala za vašo velika prizadevanja in nesebičnost. Nekateri od vas ste tudi drugi, to je v drugi svetovni vojni pokazali enako zavzetost in tudi drugič izbojevali svobodo. Obakrat ste stopali za našimi simboli borbe, zato tudi danes razvijamo nov prapor, za katerim boste stoaplji vi in vsi mlajši in poznejši rodovi, ponosni na vaše uspehe. Ta prapor naj bo simbol ponosa, zmaga in svobode.“ S temi besedami je Franc Novak razvil prapor in ga izročil praporščaku Francu Jeremicu, ki si je, preden je sprejel prapor, nadel bele rokavice.

Potem ko se je praporščak zahvalil za zaupanje ob prevzemu prapora v varstvo, je predsednik Zveze Maistrovih borcev — prostovoljcev za severno mejo občine Ormož, Ivan Rakuša pozdravil goste in povedal nekaj misli o pomenu njihove borbe za slovensko

Predsednik SO Ormož, Franc Novak je izročil bojno zastavo praporščaku Francu Jeremicu.

nacionalnost. Edvard Pajek, predsednik zveze rezervnih vojaških starešin občine Ormož pa je v svojem nagovoru podčrtal izreden pomen tega, da je zveza borcev — prostovoljcev za severno mejo razvila svoj prapor ravno na dan vstaje Slovenskega naroda. S tem so

najstarejši borci za sedanjo Slovenijo nedvomno najbolj pristržno počastili 22. julij slovenski nacionalni praznik.

V nadaljevanju sobotne svečanosti, ki so ji prisostvovali vsi predstavniki občinskih družbeno-političnih in nekaterih gospodarskih organizacij ter tajnik republiškega odbora zveze borcev — prostovoljcev za severno mejo, Franjo Kristan iz Ljubljane in pooblaščenec Mariborskega pododbora, Karl Rakuša so v krajšem kulturnem sporedu nastopili recitatorji osnovne šole Ormož in pionirski pevski zbor.

Po svečanosti so se Maistrovi borci zbrali v ormoškem hotelu, kjer jim je predsednik občine, Franc Novak pripravil sprejem. Ob manjši zakuski in kozarčku Jeruzaleščana je tekla nikdar pozabljena misel na nekdanje dogodke in čase borbe Slovencev za severno mejo. J

Ob končani slovesnosti ob prevzemu prapora smo naredili spominski posnetek še živečih borcev-prostovoljcev za severno mejo, ki živijo na področju občine Ormož.

Pred VI. dirko za državno prvenstvo v kartingu

Dober teden dni nas loči od dirke za državno prvenstvo v kartingu, ki bo letos v Ptuj 6. avgusta, kjer bodo nastopili najboljši jugoslovanski tekmovalci.

Organizator te dirke — Karting klub pri AMD Ptuj — je bil ustanovljen leta 1969 na pobudo entuziastov in z namenom, da spodbuja in razvija to najmlajšo avtomotošportno dejavnost. Tekmovanje z majhnimi, vendar zelo hitrimi vozili imenovanimi „go-kart“ imajo v svetu in tudi pri nas vedno več privrženecv — tekmovalcev in simpatizerjev. Mednarodna organizacija za avtomobilski šport FIA je v svojih pravilih tem vozilom in tekmovalcem odmerila prav toliko pozornost kot drugim avtomoto športom. Dirke postajajo vse atraktivnejše, hitreje in kvalitetnejše.

Organizacijsko je Karting klub pri AMD Ptuj samostojen klub s svojimi pravili, ki pa so vsklajena s samoupravnimi akti matičnega društva. Od vsega začetka uspešno vodi klub predsednik Franc Kranjc, ki je skratki tudi tekmovalce, ter neumorni sekretar Jože Čeh. Ustanovitev tega kluba je AMD Ptuj vključila v lista društva, ki nimajo samo pridobitvene dejavnosti, ampak tudi športno.

Sedaj imamo pri AMD Ptuj tudi motokros klub, ki z uspehom nastopa. S prireditvami v Ptuj pa je društvo dalo svoj prispevek tudi k razvoju in uveljavljanju turizma v naši občini. Ob dirki se zberejo

tekmovalci iz vse države, ki privabijo nekaj tisoč domačih in tujih gledalcev.

Prva dirka — meddruštvena je bila v Ptuj ob praznovanju 1900-letnice mesta Ptuja. Že ta prireditev je potrdila, da bodo Ptujčani sprejeli ta šport za svojega. Ocene in spodbude so bile ugodne in tako je že naslednje leto bila organizirana ena izmed dirk za državno prvenstvo, ki je bila sprejeta v program prireditev ob občinskem prazniku občine Ptuj.

Kvaliteta in konkurenca iz leta v leto raste. Rastejo tudi potrebe tekmovalcev po boljših in uspešnejših strojih, ki pa niso poceni. Vzoredno s tem rastejo tudi zahteve varnostnih ukrepov, ki jih mora prireditelj zagotoviti.

Naši tekmovalci dosegajo na tekmovanjih zelo ugodne rezultate. Tako so v pretekli sezoni dosegli naslednjo uvrstitev: V kategoriji 125 ccm je Rene Glavnik osvojil II. mesto in tako postal vice šampion Jugoslavije, Franc Kranjc IV. mesto in Viktor Cvetko XIII. mesto. V kategoriji 100 ccm pa so ptujski tekmovalci dosegli naslednjo uvrstitev: Dušan Korošec VIII. mesto, Uroš Langerholec XV. mesto, Smiljan Gabrovec XXII. mesto in Milan Slana XXXII. mesto. Ekipno je AMD Ptuj osvojil 3. mesto v konkurenci 8 ekip.

V mednarodni konkurenci je Rene Glavnik v lanskem letu na tekmovanju na Madžarskem v Donav u Varoši, kjer je nastopil v

naši reprezentanci ter dosegel odlično II. mesto.

V letošnjem prvenstvu pa so tekmovalci odlično startali ter s tem dali vedeti, da se bodo borili za sam vrh Jugoslovanskega kartinga. Po zimskih kondicijskih pripravah tekmovalcev, so tudi tekmovalni stroji bili tovarniško pregledani in popravljeni. Letos nastopajo 3 tekmovalci z novimi stroji MAICA. Po V. dirki za državno prvenstvo vodi ekipa AMD Ptuj s 623 točkami pred AMD Moste 619, AMD Vrhnika 612 itd.

Med tekmovalci je Rene Glavnik na II. mestu s 170 točkami (prvi je Tone Lavrič — Moste s 196 točkami), Franc Kranjc III. mesto, 164 točk, Viktor Cvetko X. mesto, 132 točk v kategoriji 125 ccm. V kategoriji 100 ccm pa je Uroš Langerholec na IV. mestu, 163 točk, Dušan Korošec XI. mesto in Milan Slana XIV. mesto. Nedvomno pa sta

tekmovalca Glavnik in Kranjc dosegla velik uspeh na troboju Zahodna Nemčija, Jugoslavija, Poljska, kjer je ekipa osvojila II. mesto, Rene Glavnik je bil 4. in Franc Kranjc 6. v skupni uvrstitvi. Tako lahko pričakujemo v Ptuj zanimivo in borbeno tekmovanje, kjer bodo predvsem Ptujčani hoteli utrditi svoj položaj tako ekipno kot posamezno in bodo s tem nedvomno prispevali gledalcem svojevrsten užitek.

Člani Karting kluba in AMD Ptuj si prizadevajo, da bi letošnje tekmovanje kar najbolje uspelo. Pokrovitelj letošnje dirke je Tovarna avto opreme Ptuj, finančno pa so prireditev podprla tudi številna podjetja, SO Ptuj in posamezniki. Tako se Ptujčanom obeta 6. avgusta zanimiva športna prireditev, ki je ljubitelji tega športa ne bodo zamudili.

anc

Naše mesto

ODVOZ SMETI V NAŠEM MESTU BO BOLJŠI...

Pred kratkim so se na komunalnem podjetju sestali predstavniki občinske skupščine, krajevne skupnosti in komunalnega podjetja. Dogovorili so se, da mora biti v bodoče boljše sodelovanje med vsemi tremi organizacijami, saj vsi skrbimo za čim večjo čistočo mesta in okolice. Za odvoz smeti je zadolženo komunalno podjetje, (o nerednem odvozu smeti so občani že večkrat negodovali), predvsem sedaj v veliki vročini je zraven nesnage v okolju, še smrad. Skupaj so obravnavali predvsem negativne strani te organizacije, ki so pač vsakemu občanu najbolj očitna in to v obliki kupov smeti ob sobotah in nedeljah. Želeli smo zvedeti, kaj menijo o smetiški problematiki tisti, ki se ukvarjajo z odvozom smeti. Tudi krajevno skupnost je zanimalo, zakaj se smeti neredno odvažajo. Predstavniki komunalne organizacije so menili, da sedanja cena ne zagotavlja ekonomskega poslovanja, nove cene pa se niso odobrene. Najprej nastanejo težave, ker so različne smetišne posode na različnih mestih zelo oddaljene od mesta odvoza, v starem delu mesta pa otežkoča odvoz prevelik promet na naših ulicah. Vsi občani so prepustili odvoz smeti komunalni organizaciji. Zaradi obračuna, občani plačujejo le odvoz polnih kant, je največkrat veliko nesoglasij. Pogosto nekateri občani skrivajo kanto ali pa smeti sami odvažajo. To se dogaja sedaj, ko se plačuje po polni kanti, zato bi bilo najboljšje, če bi opravljali obračun po kvadratnem metru stanovanjske površine. Vsekakor, bi se izboljšal obračun in položaj pri odvozu smeti. V bodoče se bo tako opravljal obračun po kvadratnem metru. Obračun bo mnogo lažji, odvoz smeti pa bi bil ekspeditivnejši. Tudi „divja“ odlagališča bi odpadla, potoki bi bili bolj čisti in mesto ter okolica bi bila mnogo lepša.

Sedaj se občani najbolj razburjajo, ker se odvoz smeti opravlja preredko in zato se smeti velikokrat kopičijo pred bloki in drugih mestih. Končni sklep na pogovoru je bil, da bodo smeti odvažali pogosteje, najmanj trikrat na teden. Določili bodo poseben razpored

odvoza in stanovalci bodo obveščeni, kdaj bodo odvažali iz njihove ulice in kdaj pride kdo na vrsto. Res je, da bo s sistematičnim pristopom delno rešen odvoz. Občani bi morali tudi pomagati in paziti, da ne več smeti zraven smetišnih posod. Smetišne posode morajo biti na pravilnem mestu. Velik problem pa je nastal, ker je odlagališče smeti v bližini mesta, zato je potrebno najti novo lokacijo, verjetno izven naselja in vasi v stari gramoznici, katerih je v naši okolici veliko.

V nekaterih drugih mestih se pogovarjajo o sodobnejšem načinu odvoza smeti, v posebnih vrečkah; te polne vreče lahko odpelje vsak navaden avtomobil in verjetno ne bi bilo toliko čakanja na prevoz.

Na skupnem sestanku je bilo mnogo govora tudi o ureditvi kanalizacije. Potrebno bo pripraviti srednjeročni program za ureditev kanalizacije v naseljih Vičava, Budina in desnega brega Drave. Večkrat občani negodujejo zaradi vsakodnevnih prekopov ulic, pločnikov, zelenic itd. Pri urejanju ulic bo treba tesno sodelovati s polgalci kanalov, vodovoda, poštariji in električarji. Samo ena organizacija bi naj skrbelo, da se vsak prekop nato takoj spravi v prejšnje stanje. Če bi vsi tesno sodelovali, ne bi bilo tako čisto razkopanih pločnikov, asfaltiranih ulic itd.

Občanom se včasih zdi čudno, zlasti po hudih nalivih, da voda ostane velikokrat na ulici, odvodni jaški so polni nesnage. Tudi to je bilo vprašanje, zakaj se jaški ne očistijo in kdo jih mora očistiti. Dogovorili smo se, da se formira nova vzdrževalna ekipa, ki bo med drugimi čistila jarke, peskolove, predvsem pa odstranjevala napake na ulici, odpravljala pogrezanje cestnišča na prometnih ulicah, postavljala cestno signalizacijo in vzdrževala ter tlakovala ulice. Nujno je, da čimprej pristopimo k popravilu Krempljeve ulice, Trga Svobode, Lackove ulice, Trstenjakove ulice in Osojnikove ulice. Skupni razgovor je vsekakor bil ploden in sklepi se bodo kaj kmalu uresničili, tako bo naše mesto lepše.

DR. FRAN BRUMEN:

Vnetje žil dovodnic

Znanstveno ime za to bolezen je phlebitis in thrombophlebitis. To vnetje navadno nastopa od zunaj. Večinoma ležijo vzroki tega vnetja izven žile: ranitve večjega ali manjšega obsega, vnetna obolenja neposredne okolice, tudi kot posledica puščanja na žili, po infuzijah zdravilnih pripomočkov i. p. Pogoste so flebitide, ki imajo svoj vzrok v bolezenskih procesih v neposredni okolici žil: mozolji, abscesi, gnojne in globlji podkožni plasti ter ostalega okoliškega tkiva in mozgovnic. Najpogostejši pa so vzroki v kritinasto spremenjenih krčnih žilah in v njihovih posledicah, razjedah odprtih nog. Varikozno spremenjena žila ima manj vredno žilno steno, ki je manj odporna in se zaradi tega nagiba k vnetju.

Flebitida lahko poteka kot enkratno akutno vnetje, ali pa preide zaradi kromicitete navedenih vzročnih procesov v kronično vnetje, ki traja dolgo časa, tedne, mesece in leta in v nekakšnem nihanju, po posameznih zagonih, vedno znova vplamteva. Vnemajo se površinske in globinske žile dovodnice. Vnetja površinskih žil so mnogo pogostejša in za življenje mnogo manj nevarna, skorajda brez nevarnosti. Vnetja globinskih žil dovodnic, posebno onih večjega premera in tistih, ki ležijo bližje srcu, so zelo NEVARNA ZA ŽIVLJENJE, KER POVZROČAJO ZNANE PLJUČNE EMBOLIJE. K tej komplikaciji se nagibajo predvsem tromboflebitide, ki nastajajo v zgornji tretjini nadklojenja in še posebno one v medeničnem spletu. Taka vnetja nastajajo v nekaterih primerih po operacijah na različnih delih telesa.

Bolezni znaki so zelo značilni in lahko razpoznavni in je diagnoza lahka na podlagi tipične anamneze in lokalnih sprememb. Neostro omejena pordelost kože nad vnetnim popriščem, spontane bolečine, ki postajajo posebno izrazite na dotik in pritisk, lokalno povečana toplota kože nad celim potekom vrvicasto tipljivega zatrdlega vnetega dela žile. Posebno izražena otekanja prizadetega uda pri vnetju površinskih žil ne opažamo, ker se

krvni obtok hitro in brez škoda sam preusmeri po kolateralnih vmesnih vzevskih dovodnicah pripadajočega povirja v globlje ležeče žile. Le zelo redko nastane lažje izražena, komaj opazna splošna prizadetost z nezadostno povirno telesno toploto in to le razsežnejših vnetjih.

Pri flebitidah najpovršnejših vnetijemno redko nastopajo embolije vnetje navadno tekom nekaj tednov poneha puščajoč tipljive neboleče konopce brazgotinasto zaradi deloma zalepljenih žil. Površinske flebitide ne zspuščajo tako imenovane posttrombotičnega sindroma.

Zdravljenje površinskih flebitid zahteva ležanja, razen tedaj, nastane gnojno, septično vnetje, ga je potrebno obdelati kirurško. Zadostujejo posebna heparinoidna mazila, obkladki in elastično stegnje (povoji, nogavice). Pri bolečinah in ev. splošni prizadetosti dobro služijo zdravila pyrazolonske skupine, ki obenem blažijo bolečine mirijo vnetni proces.

AKUTNA TROMBOFLEBITIDA OZ. FLEBOTROMBOZA GLOBINSKIH DOVODNIC. Symptomatska je in potek tega obolenja ni vselej značilno izrazita. Flebitide pojavljajo pri neležočih in v ležečih posameznikih. To dejstvo jasen dokaz, da stanje, oz. telesni napor sama po sebi nista merila vzročnika pri nastajanju te bolezni. Sta kvečjemu le součinkovita i prvotno zgolj trombotičen prototorej obolenje, ko nastane dovodnici primarno strjevanje in ne da bi bila najprej poškodovana stena žile, je ležanje celo negativno kvarno delujoče. To spoznanje odraža v novejšem načinu zdravljenja. GOTOVO SO BIOKEMIČNI FAKTORJI TISTI, KI SO IZ TROMBOZO NAJMERODAJNEŠI. To spoznanje bi bilo treba s kritično vrednotiti in upoštevati posebno pri tako imenovani preventivnih operativnih posegih, ko skušajo kirurgi upoštevati zgolj mehanične momente preprečiti embolije.

Dalje prihoda

PESEM POLETJA V KUNGOTI

V današnji poplavi najrazličnejših festivalov, javnih glasbenih oddaj in podobnih prireditev, so tudi mladi v Kungoti pri Ptujju organizirali večer, imenovan Pesem poletja, na katerem so se zbranim občinstvu, ki je komaj našlo prostor v kulturnem domu, predstavili mladi pevci iz Kungote in drugih okoliških vasi. Predstavili so se s popevkami, ki so na lestvicah najbolj popularnih, zapeli pa so tudi nekaj večno zelenih pesmi, ali kot jih imenujejo poznavalci glasbe — ewergreenov.

Program je napovedovala članica ptujškega gledališča, Olga Fričeva, ki je svojo nalogo dobro opravila, saj je vsakega pevca v nekaj kratkih besedah lepo predstavila občinstvu.

Finančno in materialno so to zamisel podprla nekatera ptujška podjetja — Merkur, Delta, Slovenske gorice in Petovia, ki so prispevale tudi svoje proizvode za nagrade.

Nekateri neznanji talenti so prav navdušili gledalce, vsem — tako komisiji iz občinstva, kot „strokovni žiriji“, pa je kvalitetno najbolj ugajal Rado Gomas z Lejlo in popevko Pojdi sedaj brez pozdrava. Zbral je vseh možnih 80 točk in si odnesel z odra prvo nagrado, ki mu jo je v imenu mladinskega aktiva predal predsednik ZMS Kungota, Anton Panikvar. Drugo mesto je osvojila domačinka Malčka Sitar iz Kungote z 79 točkami, 77 glasov je nabrala Darinka Nahberger, na 4. mestu pa se je znašel Ivan Vidovič s 75 glasovi.

MLADE „popevkarje“ je ob njihovem glasbenem nastopu spremljal ansambel Slavčki, ki drugače vedno igra na gradu Štatenberg, v nedeljo pa je zabaval Kungočane na vrtni veselici, ki je bila po zaključenem tekmovalnem delu.

JE DIJAK NA RAJŽO GRE ...

(Nadaljevanje)

Splošnobranci, če se prav spomnim, smo zapustili gorato Bos in se zadnjič namenili prijazen obled modrozeleni Neretvi, ki se v sinji Jadran. Zavili smo na katransko magistralo in si izbirali primernejši kraj, kjer bi se prvič smočili v slani morski vodi in pokazali svoje plavalne sposobnosti. Takaj km pred Dubrovnikom v najbližjem kraju, katerega imena se ne spomnim, smo parkirali naš avtobus, poiskali kopalke, plavuti, kopalke, brisače in drug kopalni pribor in se po vročem kamenju pustili k obali. Kraj, ki smo si ga izbrali je bil zares čudovit, saj smo se tam čisto sami. Če sem prej spomnila, da se imena kraja ne spomnim, bi ga jaz krstila za katranovo. Zakaj? Zato, ker smo se nekje iztaknili katran, ki smo ga potem našli na čevljih, kopalnih brisačah in tudi na kožo se nam je prikradel. Čas je kar prehitro minil in spet smo morali naprej. Vsi smo se težko čakali, da se bomo naslednji dan ves popoldan lahko kopali.

Skozi okno smo opazovali zahajajoče večerno sonce, ki se je spuščalo v zibajočih valovih, pred nami pa se je za veliko ladjo, ki je bila zasidrana v pristanišču, prikazal bednjaveški Dubrovnik. Ko smo poiskali sedež počitniške zveze, smo čakali na naša vodiča, ki sta urejala stvari glede prenočišča. Presenečeni smo obstali, ko sta se pred nami pojavila dva tujca in nas v pristni "prešičini" povprašala: „Ja, Ptujčani, od kod pa ste?“ Malo čudno smo se spogledali in odgovorili, da od tam, od koder smo prišli, torej iz čisto „ta pravega Ptuja.“ Hiro smo se dogovorili, od kod in kako smo pripravili in kdo in kaj smo. Naša nova znanca sta bila pa „čisto originalna“ Ljutomerčana iz tamkajšnje gimnazije. Prav veseli smo bili, ko smo po dolgem času spet zaslišali našo domačo govorico. Še večje presenečenje pa nas je čakalo,

smo stanovali, nam je povedala, da so dobili pri turističnem društvu kredit, za adaptacijo in ureditev stanovanj, oni pa so se s tem obvezali, da bodo vsako sezono dajali na razpolago sobe domačin in tujim turistom. Ker je letos bolj malo tujcev (zbalii so se „pokojnih“ črnih koz), se morajo potegovati tudi za domače turiste. Pred kopalnico se je nenadoma pojavila vrsta, saj smo komaj čakali, da se osvežimo po naporni vožnji in da speremo s kožeokus po morski vodi. Tako nas je prevzela lepa kopalnica, da smo skoraj pozabili na večerjo, ki je bila v restavraciji nekega gradbenega podjetja. Pošteno smo se najedli in potem odšli vsak po svoji strani na sprehod po Dubrovniku. V lepo mesečno noč so odmevali prijetni zvoki in tu in tam smo zaslišali tudi glas pevke. Šli smo za vabljivim glasom, ki nas je privedel pred vhod Robne kuče. Na vrhu je na terasi prepevala Radojka Šverko. Potrudili smo se in kljub mnogim stopnicam srečno prispeli na teraso. Mimogrede smo po ženski navadi malo pošklili v izložbe te velike trgovine, ker so nas zanimale cene v turističnem Dubrovniku. Pa smo hitro pobegnili ob spoznanju, da je le v Ptujtu mnogo bolje kupovati, saj so naše cene v primerjavi z njihovimi res precej nizke, kvaliteta pa... Če povem samo to, da stanejo nič kaj preveč imenitne kopalke okrog 480 din, sem verjetno povedala dovolj, da boste lahko razumeli nas „denarno suhe“ maturante. Ko smo obstali na terasi, katere nadmorska višina je precej visoka, smo pred sabo zagledali pevko, ki nas je precej spominjala na Nado Knežević. Prvi trenutek smo bili navdušeni, saj smo v dobri veri, da je to res ona, mislili, da smo ubili kar dve muhi na en mah. Pa smo razočarani spoznali, da je naša Nada Knežević le imitacija te prave umetnice, ki nas zabava po radijskih valovih in gramofonskih ploščah. Radojka pa je bila čisto originalna, le da se je bolj redko

Zbudilo nas je lepo jutro in sončni žarki so se tiho prikradli v naše sobe in nas nagajivo požgečkali po zaspanih očeh. Po zajtrku smo krenili na kolektivni ogled mesta. Sprehajali smo se pred renesančnimi stavbami in brezštevnimi spomeniki, ki so nam pričali, kako bogata zgodovina se skriva za dubrovniškim obzidjem, dolgim okrog 2 km. Zeleli smo se malo sprehoditi po tem znamenitem obzidju, ki je dolgo časa oklepalo Dubrovnik, dokler se ni začel širiti tudi izven zidovja. V zidu je 16 stolpov,

smo zadihali svež zrak. Vso pot sem opazovala mimo drveče avtomobile in čakala, kdaj srečamo kakšnega z mariborsko registracijo. Prva moja motorizirana „trofeja“ se je pojavila komaj v soboto zjutraj, ko smo srečali kar dva hladilnika ptujške Perutnine. Pa naj je kdo reče, da naš mesokombinat ni znan po vsej Jugoslaviji. Potem pa ni čudno, če smo jedli na poti tako dobre piščance. Prav gotovo so bili „uvoženi“ iz Ptuja.

Veliki smo pa tudi čisto zaresno prometno nesrečo, ki je na nas

Dubrovnik iz ptičje perspektive.

najvišja pa je trdnjava Minčeta, s katere je čudovit razgled po bližnji in daljnji okolici. Žal pa je mi po zaslugi vriga slovenskega čuvaja nismo videli. Imeli smo namreč skupinsko vstopnico, katero je imel naš vodič, ki pa ni šel do konca z nami, zato nas čuvaj na sredi obzidja ni pustil naprej. Zahteval je, da kupimo nove vstopnice ali pa se takoj poberemo nazaj. Bil je prav nesramen in se z njim sploh ni dalo po človeško pogovoriti, zato smo se spomnili na pregovor, da pametnejši odneha in smo odšli po že prehojeni poti nazaj, jezni, ker nismo videli najlepšega dela zidu, od koder se nudi prekrasen pogled daleč naokrog.

Če si nismo mogli ogledati Dubrovnika iz ptičje, smo ga sklenili malo podrobneje spoznati iz „žabje“ perspektive. Najeli smo si „Taxija“, ki nas je s čolnom popeljal okrog Lokruma, najlepšega otoka v Jadranu, na katerem so se utaborili tudi nudisti. Za 5 din smo se vozili dobre pol ure in uživali na zibajočih valovih. Dubrovnik z morja je prav tako lep kot z obzidja. Izven obzidja se na skali, visoki 45 m dviga trdnjava Lovrijenac, na kateri se vsako leto v okviru Dubrovniških letnih iger prireja Shakespearova tragedija Hamlet, za katero trdijo, da je ta ambient, ki ga trdnjava daje, kot ustvarjen za nesmrtno umetnino tega velikega Angleža.

Popoldne smo preživel na kopanju na Lapadu, zvečer pa smo se šli spet sprehajati po razsvetljeni obali.

Naš večerni sprehod, zadnji v Dubrovniku, nas je malo utrudil in polni najrazličnejših vtisov smo zaspali in sanjali vsak o svojem domu, od katerega smo bili tako daleč stran. V soboto zjutraj smo z majhno zamudo krenili proti Splitu. Le kdo nam ne bi opravičil zamude, ko pa smo se hoteli že za najmanj dva dni naprej temeljito umiti, saj nismo vedeli, kakšna „hotelska“ prenočišča nas čakajo v Splitu.

Vožnja je minevala počasi, po šipah avtobusa pa so škrobotaje drsele dežne kaplje. Sonce se je umaknilo kopastim oblakom in mi

nekam moreče vplivala, čeprav se je na srečo končalo le z zmečkano „štositango“ in zdrobljenim „žmigavcem“, kot smo mi strokovnjaki ugotovili. Na malo hušjem ovinku je namreč zaradi nenadnega dežja postala cesta spolzka in in nenskega soferja, ki verjetno ni poznal ceste, je zaneslo naravnost v ograjo, ki varuje avtomobile pred bližnjico v prepad. Tudi našega taunusa je ta ograja zavarovala pred to najkrajšo potjo. Kar oddahnil smo si, ko sta sofer in sopotnica hip za tem vsa zaskrbljena zlezla iz avtomobila in si ga žalostno ogledovala.

Sonce je pregnalo težke oblake, ki so nas vso pot skrbeli. V načrtu smo namreč imeli kopanje v Podgori in takšen nezaželen „spricar“ bi nam pokvaril vse lepe namene. Sonce je tudi tokrat bilo na naši strani in nam je v pomoč poslalo svoje tople žarke. V Podgori smo našli na plaži že zelo veliko ljudi. Pridružili smo se jim tudi mi in poskusili slanost morja na tem koncu. Čeprav smo naleteli pri gostincih na precejšnje gostoljubje, nas je prizadela izjava nekega prodajalca v kiosku, ki je nekako zaničljivo izjavil: „Za vas Slovence ovde ništa nema!“ Še vsa sreča, da imajo letos vsaj nekaj tujcev, katerim morajo igrati pokornega slugo, nas, domače turiste pa gledajo tako postrani, kot da bi bili garjave ovce. Motila nas je ta hlapčevska ponižnost do vseh, ki so vsaj malo tolkli po angleško, ali da jim je v žepu zvenketala kakšna nemška marka. Kljub tem neviščnostim, smo se v Podgori lepo imeli in smo spočiti in sveži spet sedli v našo „raketo“ in jo usmerili proti Makarski. Tudi tam smo se ves popoldan kopali, ob 4 popoldne pa nas je pregnal dež, ki se je ull „kot iz škafa“. Morali smo zapustiti lepo Makarsko in se odpeljati naprej proti Splitu. Našo predzadnjo postajo pa vam bom predstavila v prihodnji številki Tednika, zato upam, da ga boste tudi naslednji teden vzeli v roke in se z nami šli potepati po Splitu in njegovi okolici.

Nadaljevanje prihodnjic
S. S.

Na vožnji okrog Lokruma, so naši fantje prižgali pipe miru kot nepozaben spomin na sarajevsko Baš čaršijo.

ko sta se vrnila naša vodiča. Povedala sta nam, da bomo spali v privatnih sobah. Po nas so prišli domačini in nas odpeljali na svoje domove. Ker je letos bolj malo turistov, so se skoraj stegli pa to, kdo nas bo dobil več „pod streho“. Kar radovedni smo bili, kako bodo izgledala prenočišča in po tihem smo upali, da se bomo lahko vsaj posteno umili, saj smo bili od dolge vožnje že presneto zdelani in potni. Naša želja se je uresničila, saj smo se znašli v zelo okusno opremljenih stanovanjih. Gospodinja, pri kateri

pojavnala na odru. Glasba nam je kar ugajala, zameril pa se nam je natakari, ki bi nas bil najraje kar brez postrežbe odpravil, saj bi zaradi nas za njegove tujce z devizami ostalo manj prostora. Pa smo ga le ugnali in je potem hitro spremenil svoj odnos do nas. Privoščil pa si nas je, ko nam je postregel z računom. Tri oranžade in črna kava so nas olajšale za 18,50 din. Lepo, kajne? Malo razočarani nad natakariji smo odšli domov in zaspali v prijetni dubrovniški noči in v upanju, da bo naslednji dan lepši.

MIRKO ŠOŠTARIČ:

Izleti v ptujsko okolico in preteklost

Pri Podlehniški župni cerkvi Sv. Trojice iz 18. stoletja je bil nekdanji samostan ukinjen v jožefinski dobi. Pri Sv. Trojici je rojen znan starejši šolnik Janko Bezjak. Na 382 m visokem razglednem Rodnem vrhu, se sv. Duh iz 17. stoletja razgleduje proti Sentjanžu (462 m, iz 15. stoletja) in Sv. Bolfenku (582 m, iz 17. stoletja): koliko znoja je poteklo, ko so predniki postavljali te cerkve po vrhovih?

Skozi dolino Rogatnice bo kmalu zgrajena nova cesta Ptuj-Zagreb, nam planincem pa ostane najlepši del Haloz okoli Zetal, ob gornji Rogatnici med Rogaško goro, Macljem in Resenikom, ki jo najlepše pregledamo z vzhodnega grebena Rogaške gore. Severno od Zetal najdemo spet zasledke Pohorje. V Zetalah imajo gotško župno cerkev Sv. Mihaela iz 15. stoletja, na griču baročno cerkev Marije Tolažnice, še naprej pa Sv. Boštjana, priprošnjika v letih kuge v 17. stoletju. Ljudsko izročilo poroča, da so se v Zetalah v letih 1532-1563 utaborili Turki in plenili po okolici, v teh letih je vikariat bil pri Sv. Mohorju. Tudi ta cerkev je nekaj doživela: zvonik, zgrajen v 15. stoletju iz haloškega laporja in peščenjaka, se je pred nekaj leti na vsem lepem kar sam sesul zaradi utrujenosti. V sosednjem Završju so odkrili celo skladišče bronaste orodja.

Na Gorci raste pri zadružnem domu (Reudenreich) atlaša cedra, visoka 17 m in s premerom 50 cm, stara kakih 60 let; drugo je dal nekdo posekati in si narediti iz nje rakev. Jelovec je visok 624 m in najvišji vrh Haloz. Poraščen je z gozdovi. Zahodno od vrha je Razvojniki, kjer so leta 1658 Haložani razbojniško ubili minoritskega gvardijana iz Ptuja, ko je okrutno iztejeval dajatve. Pod Narapljami je v stranski dolini kamnolom peščenjaka Vuntušek: od tod je ptujsko-gorski peščenjak, iz tega kamna je tudi obnovljen Florijanov steber na Grajskem trgu v Mariboru.

Onstran Stoperc v potoka Straska se Haloze še poslednjic vzpenje iz ozkih jarkov v strme grebene. Cerkev Sv. Ane samuje 463 m visoko, na sosednjem gozdnatem grebenu pa ostanki štatenskega gradu v višini 465 m: iz tega gradu je okrutni graščak Tahi preganjal in izžemal tlačane, dokler se le-ti niso 1573. leta uprli in mu odrekli pokorščino. Nepokorne kmete so prišli mirit kraljevi komisarji in vse do leta 1580 je trajal spor s Tahijem, končno so kmetje le bili prisiljeni priseči zvestobo Tahiju pod sodno lipo pred gradom. Leta 1885 poroča O. Reiser, da je na južnem pobočju grajskega hriba razel figovec, v Makolah pa drevedred trokrpkih javorov; zanimivo bi bilo ugotoviti, ali so še kakšni primerki v okolici? Mika me tudi ugotoviti, ali v soteski ob Šegi še uspeva lovoroštni volčin? Tu so namreč v apneniških skladih prepadne pečtne in jame, slapovi in soteske neraziskane. Speleologi so raziskali jamo Belojačo pri nekdanjem premogovniku Šega, dolgo skoraj 400 m,

ugotovili ponikalnike in kraške izvire, seveda je vse v manjših razmerjih.

Nadaljevanje prihodnjic

KASA DISMA

SLOVO OD UČITELJEV

DRAGI TOVARIŠI IN TOVARIŠICE!

Osem let je minilo od takrat, ko smo prvič prestopili šolski prag. Plašno smo se ozirali po prostorih, ki so kmalu postali naš drugi dom. In zdaj zopet stojimo na tem pragu... Zbegani in preplašeni kot takrat pred osmimi leti. Odhajamo. Odhajamo v valove življenja in vetra, skozi katera smo hodili toliko let, se bodo za nami za vedno zaprla. Ostal nam bo samo lep, nepozaben spomin...

Tovariši in tovarišice, težko vas zapuščamo, kajti v teh osmih letih ste nam veliko dali in smo si bili zelo blizu. Lahko je reči: hvala, hvala za ves trud in skrb, vendar tega, kar čutimo do vas zdaj, ko se poslavljamo, ni moč spregovoriti z nobeno besedo. Mogoče je prišlo med nami kdaj do nesporazuma, ker vas nismo znali dovolj ceniti in spoštovati. Zdaj nam je hudo... in prosimo oduševanja... Kadar se človek za vedno ločuje od druge osebe, spozna, kako rad jo ima, in če jo je užalil, mu je hudo, hudo, da se mu trga srce... Ko bomo morda tavalili daleč, sami in zapuščeni od sveta, se bomo spomnili vaših besed in nam bo še huje... Dragi učitelji, pozabili vas ne bomo nikoli, saj ste nas pripeljali na prag življenja, s katerega mora vsak stopiti na pot, ki mu jo je pripravila usoda... Zato smo vam hvaležni, neskončno hvaležni! Pretirano bi bilo o tem veliko govoriti, vendar zopet ni najti tiste besede, ki bi vam razkrila vsa naša čustva. Pravimo vam srečno, pa vam v slovo ne moremo skoraj nič povedati... Le hvala, hvala, vam lahko rečemo, drugo bo ostalo globoko v nas in nas spremljalo na vsakem koraku življenja.

Hvala za vse, dragi učitelji, kar ste nam dali teh osem let. Odpustite, če je bilo kaj narobe, kajti naša duša je žalostna in strta, ker se poslavlja od šolskih klopi, od brezskrbnih let otroštva, ker se poslavlja od vas, dragi tovariši in jo šele sedaj ob slovesu spoznala, da vas ima rada, neskončno rada.

Janica Rojs, 8. r.,
OŠ Makole

PROGRAM ZA KONEC ŠOLSKEGA LETA

V našem razredu za konec šolskega leta pripravimo program. Sestavljen je iz kake igrice, plesa in pesmi.

Za letos smo se zmenili, da bomo igrali igro in zaplesali kratek ples. Jaz naj bi napisala igro in jo zrežirala, Tanja pa naj bi vodila ples.

Ko sem igro napisala, je bilo vse premalo vlog, čeprav je bilo deset

V začetku počitnic smo povedali, da bodo „Naša pisma“ priložena spet na vrsto ob pričetku pouka v šolah. Naše nagrajene dopisnice pa so nam v zahvalo poslale spodnje sestavke. Zato smo naredili izjemo in jih objavljamo.

Uredništvo

igralcev. Vsak bi rad igral ter imel najdaljšo in najlepšo vlogo. To pa seveda ni šlo, saj potem ne bi bilo nobenega gledalca, razen tovarišice. Po nekaj dneh so se pa s tem spriznili ali poraženi odnehali.

Ko so bile vloge razdeljene, smo začeli z vajami. Imeli smo jih trikrat na teden: v torek, četrtek in petek. Prvi teden smo redno hodili na vaje, ki so trajale približno eno uro. Naprej smo vadili igro, nato pa ples. Ples smo vsako uro izboljševali in si izmišljali kaj novega. Zato niti dvakrat nismo enako zaplesali. Pri igri pa prvi teden ni bilo nič posebnega.

Drugi teden pa se je pričelo tisto, kar sem pričakovala. V torek so imeli dečki „uradno“ tekmo iz nogometa. V petek so imele deklice ročnodelski krožek in so morale domov, da si vse pripravijo. Zato so se med nami začeli krajši prepri: „Ti danes spet ne greš na vaje! Jaz še pa nikoli nisem manjkala. Če boš tako delal, ti ni treba več biti zraven,“ se je razhudila Liljana. „Dobro, pa še ti igraj mojo vlogo, če nimaš svoje dosti!“ je odvrnil Jože. In spet si je za dve vaji „opravičeno“ pridobil dopust. Tako je bilo od vaje do vaje in pred nami je bil zadnji teden pouka. Takrat se ni dalo nič več narediti. Čeprav so prišli vsi na vaje, niso vedeli, kje morajo stati, kaj govoriti in podobno. V šoli je bilo tako tečno, da bi raje krave pasli, kot pa sedeli v vročih razredih.

Končno je nastopil zadnji dan pouka in naš nastop. Alenka je pripravila kulise. To je bilo nekaj dreves in rožic, saj se je povest dogajala v parku. Zelo smo se mučili, preden smo jih postavili. Ko se nam je to vendar posrečilo, smo začeli z nastopom. Igrali smo pred tablo, na kateri je bilo narisano ozadje.

Stala sem ob strani, držala vlogo v rokah in preobračala liste. Srce mi je močno utripalo. Bala sem se, da bi se kdo zmotil.

Nato zadnji list... konec! Po razredu se je zaslusilo ploskanje. Zdelo se mi je, da je bila sošolcem in tovarišici igrice vseč.

Nato je sledil ples, ki se je tudi kar dobro obnesel.

Ko je bilo programa konec, nam je tovarišica razredničarka razdelila spričevala. Nekaj časa smo se še pogovarjali, nato pa odšli domov.

Za nami je spet mučno šolsko leto, pa tudi igra in ples, ki sta zahtevala več ur vztrajnega dela.

Ivica Pečnik, 6 d. r., OŠ
Pohorski odred,
Slov. Bistrica

POTOVANJE Z LETALOM

Dvajsetega junija je pet deklic na Brniku nestrpno čakalo na Jatovo

letalo DC-9, ki bo poletelo za Beograd. Pravzaprav to že niso deklice. Dve med njimi sta končali sedmi, ena osmi, dve pa celo po razred gimnazije. Vseh pet deklic že velikih in bi se rade štele že za odrasle. Danes pa so na pragu svojih sanj. Prvič bodo poletele visoko po nebo, kamor so v svojih mislih sanjale že tolikokrat želele. Na mladih pa so vedno visokoleteče.

Deklice se poznamo med seboj poznamo se po objavljenih spisu Pionirskem tedniku, poznamo se vsakoletnih srečanjih mladih dogajnikov. To so: Albinca, Damjana Darja, Zinka in jaz.

DC-9 je stal ves ogromen letališču in čakal na vstop potnikov. Večina poslovnih ljudi, turistov pet mladih frkelj.

Tov. Tanja, vodja mladih na nark, se bo tudi prvič peljala letalom. Malce jo je strah, ko vedno strah odrasle in ne verjame nam mladim, da se ne bojimo. In nekaj me stisne v grlu in srcu. Pa od strahu! Od sreče! Od sreče, da se mi bo danes uresničilo želja, da se bom enkrat peljala letalom.

V letalo smo se vzpele po stopničkah. Namestila smo se v sedežih. Tole je pa nekaj druge kot vožnja z avtobusom, v pomislila. Ljudje, ki so spremili svoje na letalo, so nam prisrčno mahali v pozdrav.

Naposled se je veliko letu premaknilo in se odlepilo od zemlje. Sedela sem pri oknu in opazovala ljudi na letališču, ki so postali vedno manjši. Nepozaben je bil pogled na Ljubljano, ki je iz te perspektive še stokrat lepša kot resnici in zdaj letim, resnično letim med nebom in zemljo.

„Teta, lulat,“ me je iz moje sanjarnje prebudil glas štiriletna Petra, ki je prijel prijazno stvarčico za roko, kakor da je njega mamica. Predstavljala sem si stvarčico kot neka zvišana bitja, zdaj sem videla, da so takšne, kot druge. Ločijo se od drugih deklet izredni prijaznosti, vljudnosti... vem, kako bi izrazila njihovo obnašanje, ki je takšno, kot bi žele da bi bili takšni vsi ljudje.

Tam na višini 8.000-10.000 m je pod nami svetil srebrni trak re Save, ki nas je spremljala tja do Beograda. Bila je nadvse prijetna spremljevalka. To je pa naša reč sem bila v mislih lokal patriot.

Le prekmalu se je letalo spustilo višine na Surčinsko letališče v Beogradu. Pri spustu pa se je prithotapila rahla bojazen. Bodo lepo pristali!

To je bil moj prvi polet z letalom tako čudovit, da ga ne bom nikoli pozabila.

Vesna V

Komisija za delovna razmerja „Delta“ tovarna perila in konfekcije Ptuj, razpisuje za šolsko leto 1972/73

2 PROSTA UČNA MESTA

finomehanika (za popravilo industrijskih šivalnih strojev).

Kandidati naj prošnje z dokazili o končanem šolanju naslovijo na komisijo za delovna razmerja „Delta“ Ptuj.

Mesokombinat „Perutnina“ Ptuj, za obrat Meso

razglaš

prosto delovno mesto:

Terenskega prodajalca mesnih izdelkov z nepopolnim in sezonskim delovnim časom (17,30 ur na teden do 30. 11. 1972).

Pogoji: Kvalificiran delavec živilske stroke z 2-letno prakso. Rok prijave je do 3. 8. 1972. Vloge pošljite splošnemu sektorju podjetja.

„PETROL“ poslovna enota Ptuj

razpisuje prosto delovno mesto

FAKTURISTA

(pogoj: končana srednja šola)

V delovno razmerje sprejmemo tudi več prodajalcev za bencinske servise.

Osebnih dohodkov po pravilniku.

Nastop službe takoj ali po dogovoru.

MALI
OGLASI

IŠČEM SOBO v Ptuj, po možnosti s posebnim vhodom. Naslov v upravi.

PRODAM SKORAJ NOV DVOBRAZDNI fergusonov plug. Mirko Križanec, Lovrenc na Dr. Polju 94.

PRODAM KOŠNJO sladke otave. Marija Slanič, Rabeljčja vas 10.

DOBRO OHRANJEN DVOSEDEŽNI MOPED (tri prestave) kupim, eventuelno tudi za devize. Holc, trsničar, Juršinci.

40 AROV NJIVE dam v najem za 2-3 leta v Slovenji vasi 51.

Prodajam novo, malo, ZIDANO HIŠO (weekend) in 34 arov zemlje (vinograd in sadovnjak) pri Podlehniku. Možna je zamenjava do 10 arov ali po dogovoru. Alojz Vidovič, Bežjakova 3, Ptuj.

OMARE, POSTELJE, raztegljivo mizo in velik porcelanast umivalnik, ugodno prodam. Ivana Zavernik, Ptuj, Murkova 1/1.

MENJAM ENOSOBNO STANOVA-NJE za dvo- ali trosobno, dam tudi nagrado. Naslov v upravi.

Tričlanska zdravniška družina v Ljubljani IŠČE GOSPODINSKO POMOČNICO. Plača dobra, ugodni pogoji. Nastop službe takoj. Javite se na naslov Kristina Šepec, Ptuj, Ciril-Methodov dr. 7/1.

PRODAM NOVEJŠO KOSILNICO BCS in obračalnik maraton 140. Veselič, Borovci 15, p. Markovci.

S 1. septembrom iščeva SKRBNO VARUHINJO osem mesečnemu fantku za pet ur dnevno na našem domu. Oglasite se vsak dan po 15. uri pri Grabljevec, Trubarjeva 7, Ptuj.

VPREŽNO MOTORNO KOSILNICO z žetveno napravo prodam. Franc Prosenjak, Dornava 47, p. Moškanjci.

TRAKTORSKE BRANE

trodelne, kvalitetne, z vsemi nadomestnimi deli, dobite takoj z enoletnim jamstvom. Cena 2.225 din. Edi Voljč, Ormož, Poštna ul. 1 ali tel. 70027.

STANOVANJE (sobo in kuhinjo) v Ptuj iščem, ali kupim. Naslov v upravi.

ZARADI ZAPOSILITVE V TUJINI dam dva otroka (2 in 4 leta) dobri družini v celotno oskrbo. Vidovič, Prešernova 10, Ptuj.

HUMOR

Tujec: „Prosim, povejte mi, ali se v našem mestu rodili kdaj veliki možje?“

Turistični vodič: „Pri nas se rodijo le otroci.“

Skladatelj: „No, kaj pravite k moji skladbi?“

Kritik: „Dolgočasna je, da sem kar zaspal.“

Skladatelj: „Izvrstno, saj je uspavanka.“

„Zakaj si tako žalosten?“

„Naočnike sem nekje založil in zdaj jih ne morem prej poiskati, preden jih ne najdem.“

spored

NEDELJA, 30. julija — 9.40 domače z ansamblom Janez Jeršinovca in Planšarji; 10.00 Kmetijska oddaja; 10.55 Mozaik; 11.00 Otroška matineja; 11.30 Mestece Peyton; 12.40 TV kaži

NEDELJSKO POPOLDNE 18.20 Osedlaj veter — am. film; 19.50 Cikeak; 20.00 TV dnevnik; 20.25 3-2-1; 20.30 Ko nisem več vojak; 21.15 Glasbena oddaja; 21.30 Sportni pregled; 22.00 Poročila.

PONEDELJEK, 31. julija — 18.00 Obzornik; 18.30 Kremenčkovi meški film; 18.55 Mozaik; 19.00 Mozaik za mlade; 19.45 Kratek film; 19.50 Cikeak; 20.00 TV dnevnik; 20.30 3-2-1; 20.35 F. N. Raug; Izobnec; 22.02 Kulturne dijonane; 22.40 Poročila; 22.45 Sahnov komentar.

TOREK, 1. avgusta — 18.00 Obzornik; 18.30 M. Jezernik; Medvedov godrnjavček; 18.45 Mozaik; 18.50 Gostje Slovenske popevke; 19.20 Omiš — oddaja iz cilj Karavana; 19.50 Cikeak; 20.00 TV dnevnik; 20.25 3-2-1; 20.35 G. brez obraza — fr. film; 21.00 Nokturno; Radinov; Pikel; 22.00 Poročila.

SREDA, 2. avgusta — 18.00 Mednarodno kajakaško tekmovanje; 18.20 Sahnovski komentar; 18.30 Obzornik; 18.30 Sebastijan in Morgane; 18.55 Mozaik; 19.00 kamera po svetu; 19.30 Naši operpevci; Vilma Bukovčeva; 19.50 Cikeak; 20.00 TV dnevnik; 20.30 3-2-1; 20.35 N. Erdman; Sam morilec; 21.40 De gaulle — človek; 18. junija; 22.10 Poročila; 22.15 Filmski festival v Pulju.

ČETRTEK, 3. avgusta — 18.00 Obzornik; 18.25 Risanka; 18.30 Mozaik; 19.00 Boj za obstanek; 19.25 Jugoslovanska mesta; 19.30 Cikeak; 20.00 TV dnevnik; 20.30 3-2-1; 20.35 G. Neveux; Vidovič; 21.25 8 tisoč let kulture jugoslovanskih tleh; 22.00 Vohar; 22.35 Poročila.

PETEK, 4. avgusta — 18.00 Obzornik; 18.25 Veseli tobog; 19.00 Mestece Peyton; 19.30 Cikeak; 20.00 TV dnevnik; 20.30 3-2-1; 20.35 Zadnja priča — p. film; 22.05 Zabava vas Tom Jon; 22.45 Poročila.

SOBOTA, 5. avgusta — 18.00 Kmečka občet; 18.10 Obzornik; 18.25 Dežela Klobukov, obisk živalskem vrtu; 19.15 Mozaik; 19.30 Usodno nebo; 19.50 Cikeak; 20.00 TV dnevnik; 20.25 3-2-1; 20.30 Zlata roza Portoroža; 21.30 Na p k zvezdam; 21.55 Moj prijatelj Tom; 22.45 TV kaži; 23.05 Poročila.

OLIMPIJSKI PLAMEN POVEZUJE ŠPORTNIKE SVETA —VSE NAJ POVEŽE PLAMEN GORENJE KI NAGRAJUJE:

♦40 POTOVANJ NA IZVOR
DVEH NEUGASLJIVIH PLAMENOV,
V GORENJE IN NA OLIMP.

- ♦barvni televizor,
- ♦kuhinja gorenje,
- ♦pralni stroji,
- ♦televizorji,
- ♦hladilniki,
- ♦štedilniki,
- ♦mali gospodinjski aparati

zrebanje: 15. junija, 15. julija,
15. avgusta in
15. septembra
1972

ODREŽITE KUPON. NALEPISTE GA
NA DOPISNICO. ODGOVORITE NA
VPRASANJA. NAPIŠITE SVOJ
NASLOV IN ODPOŠLJITE V
GORENJE TGO
63320 VELENJE

NAGRADNI KUPON ŠT. 3
DA
AL ŽE IMATE PROJEKTOV GORENJE?
KATERI PROJEKTOV GORENJE
BOŠTE KUPITI LETOS?

srca
sportnikov
za
plamen
OLIMPA

GORENJE GARANCIJA
GORENJE GARANCIJA
GORENJE GARANCIJA

srca
gospodinj
za
plamen

GORENJE

REZERVIRANO ZA LUJZKA

**BER DAN NO BOTE MI TE
POZDROVLJENI!**

Zodjic sen van pisa kokine strasne
vodnji so nas doletele, gnes pa
moren povedati, da so vode na
sko odtekle, na njivah pa je ostalo
piano razdejonje. Pšenično snopje
tak odplavalo, koruza no krompir
sta glih tak kak, da bi hujda
mista prek bejala no fse doj
mendroila. Saj rečen, voda je se
gja od ognja. Pred ognjon fsaj
poo vujdes ali pa ga z vodo
vešes, voda pa je provi peklen-
tak no ji tudi ojenj nemre do
tega. Pa kaj bi van se se toza, saj
ke mi nemrete dosti pomagati,
no pa rajši pogledimo kaj nan je
gisa Ganzov Jurek iz Holoz. Tak
je:

Tredništvi Tednika no Lujzek!
Luj pa mi je že fsega zadosti. Že
ni mesec dobiven vaše cajtnge to
provi Ptujski tednik pa še do zdaj
nen doba nibenega čeka, da bi van
čica naročnino. Če glih je toti
čnik boj mali pa nan vseeno dosti
gse, posebno radi pa preštejemo
lujzekov rezervirani kot. Toti Lujz
pač tak, ke stalno samo resnico
se no je glih tak kak njegov oča
briha keraga si tudi fsoki tjeđen
gusodin pri mojen sosidi. Paviha je
tak kak Lujzek, ki si rad resnico
voli privošiči.

Veš Lujzek jas sen Haložan no rad
berber novice iz mojega rojstnega
mja, kakor tudi mislin vsoki, ki se
bričkaj zaveda svoje narodnosti no
skrajnskega porekla. Kak sen ti že
menas sen Haložan, duma tan iz
bruzovca pri Cirkulanah. Tan sen
ega 3 hektare ilovice, ki sen jo še v
roven cajti proda, saj se je zdaj
bita ilovica ob zodjih deževnih
lujvih preselila na drugo stron
brega. Psi gornjomo proti prevejkin
kizovnin nalivon, nise pa se še neje
gona, da bi naredli prosojo ali pa
prožbo proti totin letošjin malo
preveč aktivnin nebeskin gasilcon.
Lujzek, kaj pa ti se moren
povedati eno zanimivo novico. Tu v
kolen kraji je pes obgriza eno srno,
ki nan je na potjih vejko škodo
delala. Lastnik totega pseta je moga
plocati zato eno vejko kazen, če pa
bi jo gospodor son zadragna no v

pisker sprava pa bi ga čisto zagvisno
boj ostro obsodli kak Hrkača, ki je
nastava bombo na železnišken
kolodvoru.

Lujzek, za gnes ti naj bo zadosti,
pošlite mi ček, da mo poravna
naročnino, saj se lahko zgodi, da me
bo pot zanesla v gostilno pa se lahko
gnar za naročnino v pivo ali pa
kokini spricar spremeni. Fse skup
lepo pozdrolvan se posebno pa
Pavlihovoga sina Lujzeka.

Ganzov Jurek iz Holoz.
Serbus Jurek!

Resen se mi lepo zdi, da si se
spuna na mene no mi napisala pismo.
Se posebno sen veseli, če dobin
kokino pismo iz Holoz saj potli ven
da se Prleki no Haložani med soboj
dobro razmimo. Neke se pritožuje-
leš, da se nisi doba čeka za plačilo
tednikove naročnine. Jurek, ti se
zato čista nič ne boj. Ček de prisva
proven cojsti pa de drgoč fse vredik.
Saj veš kak je, da smo lidje že tak
navajeni, da na tiste ki so na gnar
dužni ne pozobimo tak hitro.

Pišes tudi, da je voda prestovlja z
brega v grabo tvojo bivšo zemlo. Če
bi se to meni v Prlekiji zgodilo se
zato ne bi preveč sekira, saj sen
duma na visoken bregi no bi mi kar
pasalo, če bi se malo v grabo na
ravnico prestava, seveda le pod
pogojen, da mi nebi pri toten
preseljevojo hiše podrla ...

Zoliš se tudi zavolo tistega plačila
za srno, ki ga je moga odšteti lastnik
psa, ki je srno za rep zgraba. Ja, veš,
to pa je tak, da so tokine živolce
hujdo zaščitene skoro boj kak lidje.
Veš tudi jas sen jager (na dyonožne
srne) pa ven kak je to. Če kero
"vstrelin" moren to nareti strašno
previdno, saj bi me lahko tudi zato
doletela hujda karštiga, ki bi mi jo
naložila moja Mica ali pa oškodovani
sosisd. Psst ...

Tejko po naj bo za gnes. Pišite mi
kaj, saj mo fsoko podpisano pismo z
veseljon objava.

Vaš Lujzek

Radijski program

NEDELJA, dne 30. julija —
4.30–8.00 Dobro jutro — Poročila
— vmes ob 5.00 Poročila; 5.30 Na
izletu; 5.45 EP; 6.00 Jutranja
kronika; 6.30 EP; 6.50 Za vas; 7.00
Poročila; 7.20 EP; 7.30 Za kmetijs-
ske proizvajalce; 7.50 EP; 8.00
Poročila — Današnji radijski in TV
spored; 8.05 Veseli tobogan; 9.00
Poročila; 9.05 Koncert iz naših
krajev; 9.55 EP; 10.00 Poročila;
10.05 Še pomnite, tovariši; 10.25
Pesmi borbe in dela; 10.45–13.00
Poslušalci čestitajo; — vmes ob
11.00–11.20 Poročila;
12.00–12.10 Poročila; 13.00 Poro-
čila; 13.15 Obvestila in zabavna
glasba; 13.30 Repertoar; 13.50 Z
domaćimi ansambli; 14.00 Poročila;
14.05 Z velikimi orkestri; 14.30
Humoreska tedna; 14.50 EP; 15.00
Poročila; 15.05 Slovenska zemlja v
pesmi in besedi; 16.00 Radijska igra;
16.35 Lepa melodije; 17.00 Poročila;
17.05 Športno popoldne; 19.00
Lahko noč, otroci; 19.10 Obvestila;
19.15 Glasbene razglednice; 19.25
EP; 19.30 Radijski dnevnik; 20.00
V nedeljo zvečer; 22.00 Poročila;
22.20 Godala; 23.00 Poročila;
23.05 Literarni nokturmo; 23.15
Jazz; 24.00 Poročila.

VSAK DELOVNIK je zjutraj
naslednji spored: 4.30–8.00 Dobro
jutro — Poročila — vmes ob 5.00
Poročila; 5.30 Za vas; 5.45 EP; 6.00
Jutranja kronika; 6.30 EP; 6.50
Rekreacija; 7.00 Poročila; 7.15 EP;
7.25 Današnji radijski in TV spored;
7.45 EP.

PONEDELJEK, 31. julija — 14.00
Poročila; 14.10 Ljudske pesmi;
14.30 Poslušalci čestitajo; 14.55 EP;
15.00 Dogodki in odmevi; 15.30
Glasbeni intermezzo; 15.40 Lahka
glasba; 16.00 Vrtljak; 16.40 Z
orkestrom madžarske RTV; 17.00
Poročila; 17.10 Glasbeno popoldne;
18.00 Poročila; 18.15 Plesni ritmi;
18.45 Kulturni globus; 19.00 Lahko
noč, otroci; 19.10 Obvestila; 19.15
Z ansambлом Borisa Franka; 19.25
EP; 19.30 Radijski dnevnik; 20.00
Stereofonski operni koncert; 21.30
Tipke in godala; 22.00 Poročila;
22.15 Jazz; 23.05 Literarni noktur-
mo; 23.15 Zaplesite; 24.00 Poročila.

TOREK, 1. avgusta — 14.00
Poročila; 14.10 Od melodije do
melodije; 14.40 Na poti s kitaro;

14.55 EP; 15.00 Dogodki in odme-
vi; 15.30 Glasbeni intermezzo;
15.40 Georges Bizet: Carmen; 16.00
Vrtljak; 16.40 Z orkestrom london-
ske filharmonije; 17.00 Poročila;
17.10 Simfonični koncert; 18.00
Poročila; 18.15 V terek nasvidenje;
18.45 S pevko Ditko Haberl; 19.00
Lahko noč, otroci; 19.10 Obvestila;
19.15 S štirimi kovači; 19.25 EP;
19.30 Radijski dnevnik; 20.00 Pro-
dajalna melodij; 20.30 Radijska igra;
21.30 Lahka glasba; 22.00 Poročila;
22.15 S popevkami; 23.00 Poročila;
23.05 Literarni nokturmo; 23.15 V
čaru čembala; 24.00 Poročila.

SREDA, 2. avgusta — 14.00
Poročila; 14.10 Jakob Aljaž; 14.30
Poslušalci čestitajo; 14.55 EP; 15.00
Dogodki in odmevi; 15.30 Glasbeni
intermezzo; 15.40 Recital mezzoso-
pranistke Eve Novsak-Houskove;
16.00 Vrtljak; 16.40 Z orkestrom
Carmen Dragon; 17.00 Poročila;
17.10 Glasbeno popotovanje; 18.00
Poročila; 18.15 Za vas; 18.45 Naš
gost; 19.00 Lahko noč, otroci;
19.10 Obvestila; 19.15 Glasbene
razglednice; 19.25 EP; 19.30 Radijski
dnevnik; 20.00 Simfonični orke-
ster RTV Ljubljana; 21.20 Veliki
zabavni orkestri; 22.00 Poročila;
22.15 Jazz; 23.00 Poročila; 23.05
Literarni nokturmo; 23.15 Pevci
zabavne glasbe; 24.00 Poročila.

ČETRTEK, 3. avgusta — 14.10
Pesem iz mladih gri; 14.30 Z
ansambлом Atija Sossa; 14.45 Me-
hurčki; 14.55 EP; 15.00 Dogodki in
odmevi; 15.30 Glasbeni intermezzo;
15.40 Sopranistka Mirella Freni;
16.00 Vrtljak; 16.40 Z orkestrom
Herman Hagedest; 17.00 Poročila;
17.10 Po željah poslušalcev; 18.00
Poročila; 18.15 Orgle v ritmu; 18.30
Iz kasetine produkcije; 18.45 Podli-
stek; 19.00 Lahko noč, otroci;
19.10 Obvestila; 19.15 Z ansam-
blom Mojmira Sepeta; 19.25 EP;
19.30 Radijski dnevnik; 20.00 Čet-
rtkov večer; 21.00 Literarni večer;
21.40 Glasbeni nokturmo; 22.00
Poročila; 22.15 Jazz; 22.40 Od
popevke do popevke; 23.00 Poročila;
23.05 Literarni nokturmo; 23.15
Iz sodobne Poljske glasbe; 24.00
Poročila.

PETEK, 4. avgusta — 14.00
Poročila; 14.10 Koncert za mladino;
15.30 Poslušalci čestitajo; 14.55 EP;
15.00 Dogodki in odmevi; 15.30
Napotki za turiste; 15.35 Glasbeni
intermezzo; 15.40 Lahka glasba;
16.00 Vrtljak; 16.40 Z orkestrom
Jugozahodnega nemškega radia;
17.00 Poročila; 17.10 Clovek in
zdravje; 17.20 Operni koncert;
18.00 Poročila; 18.15 Signali; 18.50
Z ljubljanskim jazz ansambлом;
19.00 Lahko noč, otroci; 19.10
Obvestila; 19.15 Glasbene razgledni-
ce; 19.25 EP; 19.30 Radijski dne-
vnik; 20.00 Narodne pesmi; 20.30
Top-pops; 21.15 O morju in pomor-
ščakih; 22.00 Poročila; 22.15 Besede
in zvoki iz logov domačih; 23.00
Poročila; 23.05 Literarni nokturmo;
23.15 Jazz; 24.00 Poročila.

SOBOTA, 5. avgusta — 14.00
Poročila; 14.10 S pesmijo in besedo
po Jugoslaviji; 14.55 EP; 15.00
Dogodki in odmevi; 15.30 Glasbeni
intermezzo; 15.40 Iz opusa W. A.
Mozarta; 16.00 Vrtljak; 16.40 Z
orkestrom Paul-Bonneau; 17.00 Poro-
čila; 17.10 Gremo v kino; 17.50 Z
ansambлом Mojmira Sepeta; 18.00
Poročila; 18.15 Iz operetnega sveta;
18.45 S knjižnega trga; 19.00 Lahko
noč, otroci; 19.10 Obvestila; 19.15
Z ansambлом Bratov Avsenik; 19.25
EP; 19.30 Radijski dnevnik; 20.00
V soboto zvečer; 21.13 Zabavna
radijska igra; 22.00 Poročila; 22.20
Za naše izseljence; 23.00 Poročila;
23.05–01.00 V novi teden — vmes
ob 24.00 Poročila; 01.00 Poročila.

VARČEVALCI!

KO ODHAJATE NA DOPUST, NE POZABITE VZETI S SEBOJ HRANILNE
KNJIZICE (IN OSEBNE IZKAZNICE), Z NJO BOSTE LAHKO DOBILI DE-
NAR PRI VSEH BANKAH V JUGOSLAVIJI IN PRI VSEH POŠTAH V
SLOVENIJI.

PRIJETNO POTOVANJE IN ZDRAV ODDIH VAM ŽELI

KREDITNA BANKA PTUJ

— POSLOVALNICA KIDRIČEVO

— MESTNA HRANILNICA PTUJ

KOLIKO OTROK JE PREPUŠČENO ULICI, KER SO NJIHOVI STARŠI ODŠLI V TUJINO ZA BOLJŠIM KRUHOM? KAJ PA OTROCI ... KAM STA NAMENJENA NAŠA DVA?

Trije mrtvi v potopljenem avtomobilu

Prejšnji petek okoli tretje ure zjutraj se je zgodila na mostu pri Borlu huda prometna nesreča, ki je terjala življenje treh Turkov, zaposlenih v Nemčiji.

Turški zdomci so se vračali na dopust iz Nemčije v svojo domovino. Avtomobil, opel rekord, je pripeljal iz smeri Ptuja na borlski most. Voznik je iz doslej še nepojasnjene vzroka zapeljal v leseno ograjo na mostu in padel v deročo reko ter kmalu zatem utonil s potniki vred. V še mračnem jutru je videl nesrečo Aleksander Sanko-

vič iz Ptuja, ki se je pripeljal v času nesreče iz nasprotnne smeri čez borlski most. Sam ni mogel ničesar pomagati.

Na prizorišče nesreče so prišli miličniki postaje milice Ptuj, oddelek Gorišnica, kmalu za tem pa tudi potapljač iz Maribora. Potopljenega avtomobila niso mogli najti.

Dopoldne je prispela iz Ptuja reševalna ekipa gasilskega društva Ptuj. Z motornega čolna, ki ga je krmaril predsednik društva Marjan Berlič so sondirali z drogom globino reke in kmalu našli ob nabrežju

potopljeno vozilo, ki so ga okoli 13 ure izvlekli na kopno.

Reševalcem in ljudem, ki so z mostu opazovali reševanje je zastal dih. V potopljenem vozilu so bila tri trupla. V valovih Drave so našli smrt: Aysan Yekonuglua in njegova žena Musaya ter Avik Bursuna.

Reševalna ekipa gasilskega društva Ptuj zasluži vso pohvalo, saj so dokaj spretno in zelo požrtvovalno izvlekli iz vode poškodovano vozilo. Pohvalo zasluži tudi Miloš Ličina, miličnik postaje milice Ptuj, oddelek Gorišnica, ki je od začetka pa do konca pomagal pri reševanju.

Avtomobil in v njem tri trupla so potegnili gasilci na kopno z dolgo železno vrvo

HOROSKOP

OVEN: Slučajno boste razlagali svoje načrte in nekdo bo celo izpeljal. V mraku vam bo všeč oseba čisto blizu. Zatajili bodo hrepenenje v službi in dokazali znanje in moč.

BIK: Vaša preudarnost nekoga rahlo živce. Prijetna oseba vztraja upa, a si premalo upa. Darem obisk. Rahlo siva oseba vam podari.

DVOJČKA: Oseba s skromno pametjo in velikim telesom vam bolj osvaja. Modna novost, ki jo nohti in čestitke. Reveži vam pomagajo kot bogatini.

RAK: Zaradi okoliščin ne boste izgubili pameti. Vse uredite sobote tako, da imate po nedeljo čisto vest in mir. Izpovedali se boste prijatelju. Dobitek.

LEV: Razigrana oseba vas sprejme v smeh in zadrego. Zaradi dejstva spremenite mnenje v soboto. To vas sprejmejo sorodniki, tudi dedek.

DEVICA: Nekomu vse odpustite razen malenkosti. V petek obljube po nedelji izpolnitev. Kupujte razprodaji. Eden se ne vrne zaradi vremena.

TEHTNICA: Uspeh vaše simpatije ne bo odvisen od vas, čeprav se morda na vas izgovarja. Srečanje v soboto nekaj pomeni. Obisk starejših ljudi otroci vas obdare.

ŠKORPIJON: V majčkeni družini veliko veselje. Tista oseba, ki vam nekoč razjezila, se sedaj kaže najljepši luči. V nedeljo boste požgečkani. Nepričakovani obisk.

STRELEC: Zelo vam prija okoli vas, ki ga imate po službi. Ne bo zadostno z zdravjem, denarjem in časom. Osebi, ki ponuja cigarete, nasedajte!

KOZOROG: Ko nastopi mraz, vam bo izredno lepo. Prijetni obiski dolgočasna nedelja, nekaj praznih obrekovanja. Nehajte misliti o osebo v inozemstvu.

VODNAR: Izredna naklonjenost nepoznanim ljudi in vesela novost petek. Ni razlogov za slabo voljo. Boste n obisk in uživali zaradi zvestobe.

RIBI: Zareli boste zaradi slabe zmage in malo bledeli zaradi velikega dela. Sorodnica bo težka kot prijetna. Lepa vožnja velik nakup.

Poškodovano vozilo v njem pa ...

TEDNIK izdaja časopisni zavod Ptujski tednik, Ptuj, Vošnjakova 5. Urejuje uredniški odbor. Odgovorni urednik: Anton Bauman. Izhaja četrtek. Tekoči račun pri SDK Ptuj, št. 524-3-72. - Tiska Mariborski tiskarni, Svetožarevska ulica 14.